

Plán péče

pro Přírodní památku Barborka

na období 2024-2033

2023

*Schváleno příslušným orgánem ochrany přírody, Krajským úřadem Zlínského kraje,
odborem životního prostředí a zemědělství*

Protokolem č. j. ze dne

**Plán péče
pro
Přírodní památku
Barborka**

**na období
2024-2033**

Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke schválení péče, a to v součinnosti s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území	1
1.1 Základní identifikační údaje	1
1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR	1
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	2
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	3
1.5 Překryv území s jiným typem ochrany	3
1.6 Kategorie IUCN	3
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ	3
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu	3
1.7.2 Předmět ochrany – současný stav	4
1.8 Cíl ochrany	7
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany	8
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	8
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů	8
2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů	11
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti	13
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti	14
2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy	15
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch	16
2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích	16
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup	18
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize	21
3. Plán zásahů a opatření	22
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	22
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání	22
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	31
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností	32
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu	32
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území	32
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností	33
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území	33
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	33
4. Závěrečné údaje	33
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)	33
4.2 Použité podklady a zdroje informací	34
4.3 Seznam používaných zkratk	35
4.4. Podklady pro plán péče zpracoval	36
5. Přílohy	36

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	1693
kategorie ochrany:	Přírodní památka
název území:	Barborka
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	Nařízení okresního úřadu Uherské Hradiště
orgán, který předpis vydal:	Okresní úřad Uherské Hradiště
číslo předpisu:	4/2001
datum platnosti předpisu:	21. 03. 2021
datum účinnosti předpisu:	05. 04. 2001

1.2 Údaje o lokalizaci území v rámci územně správního členění ČR

kraj:	Zlínský
okres:	Uherské Hradiště
obec s rozšířenou působností:	Uherské Hradiště
obec s pověřeným obecním úřadem:	Buchlovice
obec:	Buchlovice
katastrální území:	Buchlovice

Příloha:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území a jeho ochranného pásma pro Přírodní památku Barborka v měřítku 1 : 25 000.

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území:

Katastrální území: (615625, Buchlovice)

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)*
3381	-	Zastavěná plocha a nádvoří	Nemovitá kulturní památka	339	148
3382	-	Zastavěná plocha a nádvoří	Nemovitá kulturní památka	56	56
3379/2	-	Lesní pozemek	Pozemek určený k plnění funkcí lesa, nemovitá kulturní památka	230	51
3379/8		Lesní pozemek	Pozemek určený k plnění funkcí lesa, přírodní rezervace nebo přírodní památka, nemovitá kulturní památka	134483	78250
3380		Ostatní plocha	Pozemek určený k plnění funkcí lesa, ostatní komunikace	2121	8
3384/3	-	Ostatní plocha	Pozemek určený k plnění funkcí lesa, ostatní komunikace	78	7
3384/7	-	Ostatní plocha	Pozemek určený k plnění funkcí lesa, ostatní plocha, přírodní rezervace nebo přírodní památka	1261	70
3394/1	-	Lesní pozemek	Pozemek určený k plnění funkcí lesa, přírodní rezervace nebo přírodní památka	588	66
3515	-	Lesní pozemek	Pozemek určený k plnění funkcí lesa, přírodní rezervace nebo přírodní památka	45	36
3516	-	Lesní pozemek	Pozemek určený k plnění funkcí lesa, přírodní rezervace nebo přírodní památka	1954	828
Celkem ha					7,9520

Ochranné pásmo:

Ochranné pásmo je vyhlášeno, je jím dle § 37 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (ve znění pozdějších předpisů), území do vzdálenosti 50 m od hranic zvláště chráněného území.

*Výměra parcely byla získána opisem z Katastru nemovitostí a dle vyhlášovacího předpisu, upřesněna také dle předchozí plánovací dokumentace.

Příloha:

M2 – Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma v měřítku 1 : 2880.

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	Vyhlášené OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	7,9231	7,2254		
vodní plochy	----	----	zamokřená plocha	----
			rybník nebo nádrž	----
			vodní tok	----
trvalé travní porosty	----	----		
orná půda	----	----		
ostatní zemědělské pozemky	----	----		
ostatní plochy	0,0085	----	neplodná půda	----
			ostatní způsoby využití	----
zastavěné plochy a nádvoří	0,0204	----		
plocha celkem	7,9520	7,2254		

1.5 Překryv území s jiným typem ochrany

národní park:
chráněná krajinná oblast (včetně zóny):
mezinárodní statut ochrany:

Natura 2000

ptačí oblast:
evropsky významná lokalita: CZ0724091 Chřiby (kód 3321)

jiné: Nadregionální biocentrum Územního systému ekologické stability Buchlovské lesy (kód 94/1824), č. 371105601/1
Přírodní park Chřiby

1.6 Kategorie IUCN

IV. – území pro péči o stanoviště / druhy

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Posláním přírodní památky je zachování starého porostu dubové bučiny a pískovcových skalních útvarů.

1.7.2 Předmět ochrany – současný stav

A. Druhy

druh	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace	kód předmětu ochrany*
Tesařík alpský <i>Rosalia alpina</i>	EN	Preferuje zachovalé, přirozené nebo polopřirozené světlé bukové lesy pralesního charakteru, zvláště teplé, jižní svahy. Vývoj probíhá v polosuchém až suchém dřevě větví a kmenů buků lesních. Imaga kladou vajíčka přednostně do zasychajícího nebo čerstvě zaschlého dřeva stojících pahýlů, zlomených stromů nebo větví. Také je lákají suchá, odřená místa živých kmenů a větví, tzv. očka. Larvy žerou ve dřevě, poslední larvální instar přezimuje a kuklí se koncem května a v červnu nehluboko pod povrchem dřeva. Na lokalitě nebyl nalezen (Konvička, 2021). Dle Konvičky (2021) je velmi pravděpodobné, že se zde tesařík alpský vyvíjí v rozpadlých částech porostů a v dutých stromech v ochranném pásmu. Z tohoto hlediska se výskyt tesaříka alpského v PP Barborka jeví jako vysoce pravděpodobný a jedná se o území s vysokým potenciálem jeho výskytu.	„b (1087)“

B. Ekosystémy

ekosystém	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému	kód předmětu ochrany*
L3.3B – Typické karpatské dubohabřiny (West Carpathian oa-hornbeam forests, 9170 <i>Galio-Carpinetum</i>)	25	Lesy s převahou habru obecného (<i>Carpinus betulus</i>) nebo dubu zimního (<i>Quercus petraea</i> s. lat.) a místy s příměsí buku lesního (<i>Fagus sylvatica</i>) jako podúrovňové dřeviny ve stromovém patře. Dále zde najdeme příměs lípy srdčité (<i>Tilia cordata</i>), javoru babyky (<i>Acer campestre</i>). Objevuje se zde velmi často nepůvodní modřín opadavý (<i>Larix decidua</i>) nebo ojediněle i smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice černá (<i>Pinus nigra</i>) – postupně prosychající. Keřové patro je v jednotlivých porostech jen místy vyvinuté, zde je zastoupena např. líska obecná (<i>Corylus avellana</i>), ptačí zob obecný (<i>Ligustrum vulgare</i>), bez černý (<i>Sambucus nigra</i>) atd. Bylinné patro a nachází se zde celá řada druhů. Občas se však vyskytují i durhy ruderalní.	„b 9170“
L5.1 – Květnaté bučiny (Herb-rich beech forests, 9130 <i>Asperulo-Fagetum</i>)	65	Představují jeden z nejzachovalejších segmentů území. V současnosti je lesní ekosystém reprezentován porostním typem bukovým smíšeným s příměsí dubu zimního (<i>Quercus petraea</i>) a lípy srdčité (<i>Tilia cordata</i>), habru obecného (<i>Carpinus betulus</i>) a dalších dřevin přirozené druhové skladby. Jednoznačně dominantní je zastoupení buku lesního (<i>Fagus sylvatica</i>), přimíšen, část ochranného pásma je tvořena porosty nepůvodního smrku ztepilého (<i>Picea abies</i>). Jako nepůvodní dřevinu v této části najdeme jednotlivě se vyskytující modřín opadavý (<i>Larix decidua</i>). Zmlazení dřevin velmi ojedinělé, v některých částech však výraznější, spíše skupinové. Zmlazuje se jak buk lesní, který, ale v horní části výrazně zabuřeňuje ostružiníkem maliníkem (<i>Rubus idaeus</i>) a ostružiníkem (<i>R. fruticosus</i> s. l.). Ve starších částech dochází k rozpadu nejstarších jedinců, které propadávají i na přilehlou naučnou stezku.	„b 9130“
S1.2 Šterbinová vegetace silikátových skal a drolin (Chasmophytic vegetation of siliceous cliffs and boulder screes)	10	Nachází se na vrcholových partiích území. Kolem a na těchto útvarech se vyskytuje např. kaprad' samec (<i>Dryopteris filix-mas</i>). Zaznamenána byla i kaprad' osténkatá (<i>D. carthusiana</i>). Botanicky nejzajímavější jsou vrcholové skalky jednotlivých lesních porostů s reliktní borovicí lesní (<i>Pinus sylvestris</i>). Lesní porosty kolem skalních útvarů se významně rozpadají.	„b 8220“

L8.1B – Boreokontinentální bory, ostatní porosty (Boreo-continental pine forests, other stands)	0,05	Dominantním druhem světlého stromového patra je borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), často zakrslého vzrůstu. Objevují se zde, ale i další dřeviny např. dub zimní (<i>Quercus petraea</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>). Nechybí ani jeřáb ptačí pravý (<i>Sorbus aucuparia</i> subsp. <i>aucuparia</i>), lípa srdčitá (<i>Tilia cordata</i>). V keřovém patře svída krvavá (<i>C. sanguinea</i>), mapován byl i hloh (<i>Crataegus</i> sp.). Objevuje se zde ale i invazní trnovník akát (<i>Robinia pseudoacacia</i>) nebo borovice černá (<i>Pinus nigra</i>). Zde se také nachází největší koncentrace druhů v okolí skalních výchozů na hřebeni a při jihozápadním okraji území.	„b“
---	------	---	-----

C. Útvary neživé přírody

útvary	geologická charakteristika	popis útvaru	kód předmětu ochrany*
Roztroušené pískovcové skalní útvary	Sedimenty soláňského a bělověžského souvrství račanské jednotky. Jedná se o nevápnité pískovce, jílovce a slepence. Odolnější pískovce a slepence tvoří izolovanou skálu ve východní části přírodní památky.	Izolované skalní výchozy, převážně deskovitého charakteru.	„a“

* Kód předmětu ochrany: a = předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ, b = předmět ochrany překrývající se EVL (v závorce je uveden kód druhu dle vyhl. č. 318/2013 Sb., hvězdičkou (*) jsou označena prioritní stanoviště a druhy).

** Procentické určení podílu biotopu z plochy ZCHÚ vychází z převodu lesnicko-typologického mapování (Soubor lesních typů 3B, 3C, 3Y, 3F, 4B, 4C a 4Y) a mapování biotopů v roce 2007 až 2022. Z hlediska reprezentativnosti se jedná o velice zachovalou ukázkou zejména v případě SLT 3B – bohaté dubové bučiny, 3C – vysýchavé dubová bučina, 3Y – skeletová dubová bučina).

**** V rámci EVL Chřiby (CZ0724091) je biotop L3.3B označován jako západo-karpatské dubohabřiny (L3.3B) asociace *Carici pilosae-Carpinetum*.

1.8 Cíl ochrany

A. Druhy Živočichové

druh	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
Tesařík alpský <i>Rosalia alpina</i>	Podpora existence životaschopné a aktivní populace včetně zlepšení biotopových podmínek druhu skrze kontinuální existenci vhodných potenciálních stromů a přítomnost mrtvého dřeva a porostů s pestrrou druhovou, prostorovou i věkovou strukturou dřevin.	- Vytvoření podmínek pro existenci populace na takové úrovni, kdy druh aktivně osídluje jednotky až desítky stromů (prokázán vývoj na základě nálezu výletových otvorů, trusu, larev, úlomků chitiny uhynulých tesaříků nebo živých dospělých jedinců); - zajištění kontinuální přítomnosti mrtvého dřeva v min. jednotkách m³.

B. Ekosystémy

ekosystém	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
L3.3B – Typické karpatské dubohabřiny (West Carpathian oa-hornbeam forests, 9170 <i>Galio-Carpinetum</i>)	Zachování a zlepšení stavu komplexu typických karpatských (západo-karpatských) dubohabřin dle limitů velikosti území, strukturně bohaté lesy s přítomností mrtvého dříví a s možností přirozené obnovy.	• Výskyt druhů typických pro karpatské (západo-karpatské) dubohabřiny na 25% plochy ZCHÚ s přítomností přestárých dřevin s možností přirozené obnovy a výskytem mrtvého dříví v řádech jednotek m³.
L5.1 – Květnaté bučiny (Herb-rich beech forests, 9130 <i>Asperulo-Fagetum</i>)	Zachování komplexu květnatých bučin dle limitů velikosti území, strukturně bohaté lesy s dominancí buku lesního a možností přirozené obnovy.	• výskyt druhů typických pro květnaté bučiny na 65% plochy ZCHÚ s přítomností přestárých jedinců buku lesního a přítomnosti mrtvého dříví v řádech jednotek m³.
S1.2 Šterbinová vegetace silikátových skal a drovin (Chasmophytic vegetation of siliceous cliffs and boulder screes)	Zachování šterbinové vegetace silikátových skal a drovin dle limitů a charakteru území.	• Výskyt druhů typických pro šterbinovou vegetaci silikátových skal a drovin na min. 10% výměry území (skalní útvary).
L8.1B – Boreokontinentální bory, ostatní porosty (Boreo-continental pine forests, other stands)	Zachování a zlepšení stavu komplexu boreokontinentálních (reliktních) borů vyvinutých na významných skalních útvarech dle limitů velikosti území, strukturně bohaté lesy s možností přirozené obnovy.	• Výskyt druhů typických pro boreokontinentální bory vyvinutých na významných skalních útvarech na 0,05% plochy ZCHÚ s možností přirozené obnovy.

C. útvary neživé přírody

útvary	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
Roztroušené pískovcové skalní útvary	Zachování izolovaného skalního výchozu, převážně deskovitého charakteru jako sedimentu soláňského a bělověžského souvrství račanské jednotky, představující nevápnité pískovce, jílovce a slepence.	• Výskyt významného izolovaného pískovcového skalního výchozu a roztroušených skalních výchozů na ploše pokrývající min. 8 % výměry ZCHÚ.

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

Poloha: Přírodní památka Barborka (dále jen PP Barborka) se nachází v k. ú. Buchlovice v okrese Uherské Hradiště. PP Barborka se nachází na vrcholu Modla v nadmořské výšce 512 m n. m., který patří mezi charakteristické „tříkopčí“ pohoří Chřiby. Vrchol modla je také někdy lidově označován Barborka, odtud název přírodní památky. Vrchol modla se nachází přibližně 600 m východním směrem od vrchu Buchlov, na kterém je vystavěn stejnojmenný hrad. Ve vrcholové části území najdeme kapli zasvěcené Svaté Barboře.

Nadmořská výška: 410 až 512 m na. m.

Geologie a pedologie: Geologický podklad tvoří sedimenty soláňského souvrství dílčí račanské jednotky magurského flyše. Dominantní horninou flyšových vrstev jsou odolné hrubozrnné pískovce s polohami slepenců. Jedná se o nevápnité pískovce, slepence a jílovce. Odolnější pískovce a slepence tvoří izolovanou skálu ve východní části území. Geologický význam lokality tkví ve výskytu přirozeného výchozu sedimentů račanské jednotky. Je zde obnažena řada skalisek soláňských pískovců a slepenců s charakteristickými erozními skulpturami abiotického původu, tzv. Skály pod Barborkou. Největší pískovcový skalní útvar je Hlavní kámen, další se nazývají Plotna pod Barborkou, Čtvrtá skála, Pátá skála, Sousední kámen a Kohútík. Na tomto podkladu se vyvinuly oligotrofní hlinitopísčité kambizemě.

Geomorfologie: Z geomorfologického hlediska leží lokalita v provincii karpatské, soustavy Vnější západní Karpaty (IXB-3A-1), Středomoravské podsoustavy, celku Chřiby (IXB3) a podcelku Stupavská vrchovina (Bína & Demek 2012), okrsku Chřibské hřbety (Demek et al. 1987).

Hydrologie: Pod vrcholem modla protéká bezejmenný potok, který se následně vlévá do potoka Buchlovického, který je potom přítokem Dlouhé řeky a ta se vlévá přímo do řeky Moravy. Území náleží ke střední části povodí řeky Moravy, která odvádí vody do Dunaje a dále do Černého moře.

Klimatologie: Dle Quitta (1971) se jedná o mírně teplou oblast MT9. Pro tuto oblast je charakteristické mírné teplé a krátké jaro, léto je dlouhé, teplé, suché až mírně suché, podzim je mírně krátký a teplý, zima je mírná, suchá a krátká. Průměrná roční teplota se pohybuje kolem 7,5°C; nejteplejším měsícem je červenec s průměrnou teplotou asi 17,5 °C; nejchladnějším měsícem je leden s průměrnou teplotou asi – 3,5°C.

Vegetace: Dle klasifikace přírodních biotopů (Chytrý & Kučera et al. 2010) lze současnou vegetaci území klasifikovat jako jednotku L3.3B typické karpatské (západo-karpatské) dubohabřiny, na skále je mapován biotop L8.1B boreokontinentální bory, ostatní porosty, dominantní částí je biotop L5.1 – květnaté bučiny. Dále je zde mapován biotop v rámci skalních útvarů biotop S1.2 S1.2 Šterbinová vegetace silikátových skal a drolin. Vyskytuje se zde však i biotop X1 – představující urbanizovaná území, neboť součástí území je i část kaple Sv. Barbory a okolí kolem ní s výsadbou kulturních a nepůvodních druhů dřevin jako je jírovec maďal (*Aesculus hippocastanus*), ořešák vlašský (*Juglans regia*) nebo šefík obecný (*Syringa vulgaris*) a mnohé další.

Potenciální přirozenou vegetaci by měla tvořit, podle Neuhauslové a kol. (2001) *Carici pilosae-Carpinetum*, neboli karpatská dubohabřina ochuzená o charakteristické druhy. Dále vegetace karpatské bučiny (*Carici pilosae-Fagetum*). Podstatně detailnější klasifikaci potenciálně přirozené vegetace podává klasifikace lesních geobiocenóz Lesnicko-typologického klasifikačního systému (Plíva 1971, 1991), která území řadí do společenstev bohatých dubových bučin (*Querceto-Fagetum eutrophicum*) (soubor lesních typů 3B), část území představuje svěží kamenitá dubová bučina (*Querceto-Fagetum lapidosum mesotrophicum*) (soubor lesních typů 3F), následovaná skeletovou dubovou bučinou (*Querceto-Fagetum saxatile*) – 3Y, která udává celému území její typický charakter, následovaná na jih otočenou částí vysychavou dubovou bučinou (*Querceto-Fagetum subxerothermicum*) – 3C. Na části území je již mapován 4. vegetační stupeň bukový, představován soubory lesních typů: 4B (bohatá bučina *Fagetum eutrophicum*), 4C (vysychavá bučina *Fagetum subxerothermicum*), 4Y (skeletová bučina *Fagetum saxatile*).

Fytogeografie: Podle regionálně fytogeografického členění ČR patří území do fytogeografického obvodu Karpatské mezofytikum, okresu Středomoravské Karpaty, podokresu Chřiby (Skalický 1988).

Zoologická charakteristika: V PP Barborka žijí běžné druhy lesní fauny typické pro oblast Chřibů. Území je bohaté na výskyt významných druhů ptactva. Celkem při provádění inventarizačního průzkumu ptactva (Sviečka, 2007) bylo zaznamenáno 65 druhů, z čehož 13 patří mezi zvláště chráněné. Běžná je přítomnost druhů, které zde většinou prolétávají či loví, jako je krkavec velký (*Corvus corax*), holub doupňák (*Columba oenas*), krahujec obecný (*Accipiter nisus*) a mnohé další. Ze zvláště chráněných druhů ptáků byli pozorováni např. lejsek šedý (*Muscicapa striata*) a žluva hajní (*Oriolus oriolus*).

Z brouků je zajímavý výskyt roháče obecného (*Lucanus cervus*), významná je přítomnost zdobence zeleného (*Gnorimus nobilis*), svižníka lesomila (*Cicindela silvicola*), svižníka polního (*C. campestris*) nebo celé řady střevlíků (*Carabus scheidleri*, *C. ullrichi*) nebo zdobence skvrnitého (*Trichius fasciatus*) a zlatohlávka skvostného (*Cetonischema aeruginosa*). Inventarizační průzkum brouků (*Coleoptera*) provedla v roce 2007 Kandrnálová (2007).

V rámci mapování tesaříka alpského (*Rosalia alpina*) v Chřibech v roce 2021 (Konvička, 2021) nebyl tento druh v území nalezen. Území je však zařazeno mezi lokality s vysokým potenciálem jeho výskytu.

Z motýlů se zde vyskytují typické druhy bučin jako např. martináček bukový (*Agria tau*) a okáč pýrový (*Pararge aegeria*).

Z plazů je zaznamenán jak výskyt ještěrky živorodé (*Zootoca vivipara*) a slepýše křehkého (*Anguis fragilis*). Mezi typické obyvatele z řádu obojživelníků zde patří mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*).

Biogeografie: Území patří do biogeografické podprovincie Karpatské (3.2), která je součástí provincie středoevropského listnatého lesa (Culek 1996, Culek et al., 2013). Dle členění na přírodní lesní oblasti podle vyhlášky č. 298/2018 Sb., se jedná o Přírodní lesní oblast 36 – Středomoravské Karpaty.

Z hlediska současné charakteristiky aktuální vegetace je zastoupeno několik dřevin přirozené druhové skladby středních poloh. Porosty jsou dospělé, ve stádiu dospělé až rozpadající se kmenoviny s výskytem zmlazení, které lze charakterizovat jako velmi ojedinělé, pomístně skupinovitě, často zabuřeňující. Což je způsobeno jak faktorem vysoké návštěvnosti území, tak následně i vysokými stavy zvěře. V území nalezneme i několik druhů dřevin nepůvodní druhové skladby jako je smrk ztepilý, borovice černá, modřín opadavý, jírovec maďal nebo v okrajích prostupující trnovník akát. U jehličnanů se hojně projevuje chřadnutí vlivem sucha. Pro tyto dřeviny jsou časté vývraty, propadávání a následný rozklad v území.

V PP Barborka byl od doby vyhlášení území proveden jeden průzkum zaměřený na inventarizaci cévnatých rostlin (Batoušek, 2013). Ten uvádí výskyt celkem 103 druhů vyšších rostlin. PP Barborka je součástí pohorí Chřiby, které patří do obvodu mezofytika, jsou vlastně jakýmsi ostrůvkem v termofytiku. Proto zde proniká řada teplomilných druhů, ke kterým patří např. javor babyka (*Acer campestre*), opletka křovištní (*Fallopia dumetorum*), kokořík vonný (*Polygonatum odoratum*), ožanka kalamandra (*Teuclium chmaedrys*) a rozrazil vídeňský (*Veronica vindobonensis*). Z hlediska dřevin je zde dominantní buk lesní (*Fagus sylvatica*), dub zimní (*Quercus petraea*), habr obecný (*Carpinus betulus*), méně potom lípa srdčitá (*Tilia cordata*) nebo borovice lesní (*Pinus sylvestris*).

Severní okraj území pod kaplí je značně ruderalizovaný a roste zde několik cizokrajných druhů stromů: jírovec maďal (*Aesculus hippocastanum*), kaštanovník jedlý (*Castanea sativa*), ořešák královský (*Juglans regia*), modřín opadavý (*Larix decidua*) a trnovník akát (*Robinia pseudacacia*).

V rámci PP Barborka a jejího ochranného pásma byly zaznamenány například druhy jako je řeřišník písečný (*Cardaminopsis arenosa*), který v Chřibech roste většinou v bučinách nebo dubohabřinách na hlinitopísčité půdě na příkrých srázích v okolí skalních výchozů v místech s nezapojeným bylinným patrem. Dále se zde vyskytuje ostřice mnoholistá (*Carex leersii*), okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*), opletka křovištní (*Fallopia dumetorum*), zapalice žluťuchovitá (*Isophyrum thalictroides*), řimbaba chocholičnatá (*Pyrethrum corymbosum*), jetel alpský (*Trifolium alpestre*), divizna jižní rakouská (*Verbascum chaixii* subsp. *austriacum*), rozrazil vídeňský (*Veronica vindobonensis*), tolita lékařská (*Vincetoxicum hirundinaria*).

V rámci cílů ochrany je důležité zachovat a zlepšit stav přirozených lesních ekosystémů původní karpatské dubohabřiny, ale i květnatých bučin na významných geomorfologických útvech, čímž by mělo dojít i zabezpečení podmínek nepřerušovaného vývoje rostlinných a živočišných společenstev s ohledem na lesnickou hodnotu území.

V minulosti byla většina území ponechána samovolnému vývoji, což vzhledem k současnému charakteru území není vhodné. Nutný je aktivní management zejména z důvodu zabuřeňování lokality, neodrůstání přirozeného zmlazení, rovněž za účelem potlačování rozvoje invazního trnovníku akátu a zajištění bezpečnosti návštěvníků při pohybu po bezprostředně navazující naučné stezce kolem území.

V rámci historického hlediska se na vrcholu kopce Modla nacházejí pozůstatky vrcholového hradiska z konce doby bronzové a starší doby železné z 8. stol. před n. l. Opevnění nevelkého sídliště kultury slezsko-plátenické bylo tvořeno třemi liniemi sypaných valů s vnitřním příkopem, zbytky čtvrtého valu jsou patrné na úbočí. V 2. stol. př. n. l. se zde usadili Keltové. Dnes tvoří dominantu vrcholu kaple Svaté Barbory, která stojí na místě raně gotického kostelíka zmiňovaného již v r. 1412. Raně barokní stavba byla vystavěna v letech 1672-1673, je křížového půdorysu s třemi oltáři, završena kopulí. Původně sloužila jako rodová hrobka majitelů buchlovského panství. Pod vrcholem a celou PP Barborka vede směrem do obce Buchlovice tzv. rytířská cesta. Kolem celého území vede naučná stezka Okolo Buchlova.

2.1.2 Přehled zvláště chráněných a významných ohrožených druhů rostlin a živočichů

druh	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	stupeň ohrožení**	popis biotopu druhu v ZCHÚ a aktuální početnost nebo vitalita populace, další poznámky
Holub doupňák <i>Columba oenas</i>	Silně ohrožený druh	VU	Jedná se druh z třídy ptáků, který na území hnízdí. Holub doupňák byl dle Sviečky (2007) na lokalitě pozorován v podstatné části hnízdního období. Početnost neurčena. Tento druh hnízdí zejména v dutinách vzrostlých buků lesních, které se v území nacházejí. Za potravou doupňák zalétá do širokého okolí mimo lesní porosty. V rámci lokality je potřeba ponechávat i uschlé či usychající stromy nastojato.
Krkavec velký <i>Corvus corax</i>	Ohrožený druh	LC	Výskyt zaznamenán Sviečkou (2007) i Holušou (2023) v podobě pouze dvou přelétávajících exemplářů. Hnízdění na lokalitě z důvodu absence vhodného biotopu je nepravděpodobné. Hnízdit může v bezprostředním okolí.
Ještěrka živorodá <i>Lacerta vivipara</i>	Silně ohrožený druh	NT	Nalezena v osluněné části na skalních výchozech největším segmentu v dvou kusů v roce 2023 (Holušová, Holuša)
Mlok skvrnitý <i>Salamandra salamandra</i>	Silně ohrožený druh	VU	Vysoká početnost. V území je zcela běžně. Typický obyvatel bukových lesů. Desítky až stovky kusů. Zde považován za zcela běžný.
Tesařík alpský <i>Rosalia alpina</i>	Kriticky ohrožený druh	EN	Preferuje zachovalé, přirozené nebo polopřirozené světlé bukové lesy pralesního charakteru, zvláště teplé, jižní svahy. Vývoj probíhá v polosuchém až suchém dřevě větví a kmenů buků lesních. Dle Konvičky (2021) v území jeho výskyt nebyl zaznamenán. PP Barborka má však pro jeho výskyt vysoký potenciál. Lze předpokládat výskyt vzhledem k vyšší přítomnosti mrtvého dříví v horní části území.
Svižník lesomil <i>Cicindela silvicola</i>	Ohrožený druh	VU	Dle Kandrnálové (2007) je to 10 až 20 mm velký druh, který se vyskytuje hlavně na lesních osluněných cestách s řídkou vegetací, kde loví hmyz. Larvy si vyhrabávají kolmé, hluboké chodby orientované vchodem na jih. Na lokalitě nalezen v roce 2007 v počtu 12 ks.
Svižník polní <i>Cicindela campestris</i>	Ohrožený druh	-	Dle Kandrnálové (2007) nalezen v počtu 6 ks. Výskyt při okrajích lesů, polních a lesních cest.
Střevlík <i>Carabus scheidleri</i>	Ohrožený druh	-	Dle Kandrnálové (2007) je to 22 až 35 mm velký střevlík, který je velmi proměnlivého zbarvení žije v lesích, ale i na polích, loukách a pastvinách je to velký predátor většinou s noční aktivitou. Na lokalitě nalezen v roce 2007 v počtu 6 kusů. Od té doby nepozorován.
Střevlík ullrichův <i>Carabus ullrichi</i>	Ohrožený druh	-	Dle Kandrnálové (2007) je to široký zavalitý zpravidla měděný velký druh vyskytující se od nížin do podhůří na lučních keřových i hájových stanovištích. Žije spíše v teplejších oblastech. Na lokalitě nalezen v roce 2007 v počtu 7 kusů. Od té doby nepozorován.

Zdobenec zelený <i>Gnorimus nobilis</i>	Ohrožený druh	VU	Dle Kandrnálové (2007) tento druh se vyskytuje od května do července na květech, kde se živí pylem. Žije v podhorských a horských listnatých lesích hlavně bukových. Larvy se vyvíjejí v trouchu dutých stromů. Na lokalitě nalezen v roce 2007 v počtu 3 kusů. Od té doby nepozorován.
Zlatohlávek skvostný <i>Cetonischema aeruginosa</i>	Ohrožený druh	VU	Dospělci od května do září, především v zachovalých slunných a teplých stanovištích s porosty dubů (<i>Quercus</i> spp.) v jejichž korunách dospělci často létají. Hromadně je lze spatřit na kmenech, které roní mizu. Obývají především okraje lesů, biotopy lesostepního charakteru nebo staré stromy v alejích a parcích. Larvy žijí především v rozkládajícím se trouchu již zmíněných dubů, ale byly zjištěny také na jiných dřevinách. V PP Barborka byl druh zaznamenán v počtu 2 ks (Kandrnálová, 2007).
Roháč obecný <i>Lucanus cervus</i>	Ohrožený druh	VU	Žije v dutinách starých stromů a mrtvých pařezích. V Chříbech a na celé jižní Moravě poměrně hojný. Dle Kandrnálové (2007) zaznamenán v počtu 4 kusů. V roce 2023 potvrzen výskyt Holušou a Holušovou v podobě nálezu chitinových zbytků (rohy, hlava).
Chlupáč páskovaný (zdobenec skvrnitý) <i>Trichius fasciatus</i>	Ohrožený druh	NT	Vyskytuje se téměř po celé Evropě, v České republice hojný. Velmi rozšířený na loukách, v křovinách a při okrajích lesů. Dle Kandrnálové (2007) zaznamenán v počtu 1 kusu.
Áron východní <i>Arum cylindraceum</i>	-	NT	Roste v teplomilnějších listnatých hájích (dubohabřiny, bučiny), lužních lesích, křovinách, pravděpodobně jen na Moravě, roztroušeně, místy chybí. V přírodní rezervaci se vyskytuje roztroušeně (Bartošek, 2013).
Ostřice mnoholistá <i>Carex leersii</i>	-	NT	Je to převážně lesní druh s určitou tolerancí k nelesním biotopům. Mezi lesními biotopy dominují doubravy, dubohabřiny, dubobukové až bukové lesy. Dle Bartoška (2013) ve středomoravských Karpatech je tento druh velmi hojný, v Chříbech je soustředěn nejhojnější výskyt v ČR. V PP Barborka se vyskytuje vzácně v okolí skalních výchozů a v nejnižším cípu (Batoušek, 2013).
Divizna jižní rakouská <i>Verbascum chaixii</i> subsp. <i>austriacum</i>	-	LC	Travnaté a skalnaté stráně, světliny teplomilných listnatých lesů a borů, opuštěné lomy a okraje vinic. Roste na vysychavých, hlubších hlinitých až hlinitopísčitých, živinami bohatých, někdy silně skeletovitých půdách, nejčastěji na vápenci. Rozšířen je v termofytiku a mezofytiku jižní Moravy. V Čechách vzácně. V PP Barborka je dle Batouška (2013) výskyt omezen na hlinitopísčité půdy v okolí skalních výchozů v jeho střední a severní části.
Okrotice bílá <i>Cephalanthera damasonium</i>	Ohrožený druh	NT	Roste zejména v teplejších krajích v listnatých lesích na bazickém podkladě. Vyhledává zejména stinné části dubohabřin a někdy bučin bez nebo s nezapojeným bylinným patrem. Dle Batouška (201) byla v PP Barborka nalezena vzácně.

Hvozdík kartouzek široolistý <i>Dianthus carthusianorum</i> subsp. <i>latifolius</i>	-	NT	Dle Batouška (2013) se vyskytuje na mezofilních loukách a pastvinách, stepích a lesostepích, na hlubokých hlinitých nebo jílovitých, minerálně bohatých, často vápnitých půdách. Centrum rozšíření jsou Bílé Karpaty. V přírodní památce se vyskytuje roztroušeně v okolí skalních výchozů.
--	---	----	---

Cévnaté rostliny, bezobratlí, obratlovci: CR – kriticky ohrožený druh, VU – zranitelný, NT – téměř ohrožený, EN – ohrožený, LC – málo dotčený: podle Grulich & Chobot (2017), Hejda et al. (2017), Chobot & Němec (2017).

** Dále se zde z cévnatých rostlin vyskytují mnohé další druhy. Tyto druhy však dnes již nejsou zařazeny ani do výše uvedeného Červeného seznamu cévnatých rostlin ani do vyhlášky č. 395/1992 Sb. I když v inventarizačních průzkumech (Sviečka, 2007) jsou uvedeny i jiné další zvláště chráněné druhy ptactva – nejsou však zaznamenány přímo v území. Z tohoto důvodu nejsou zahrnuty do přehledu.

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) abiotické disturbanční činitele

Jednoznačně nejvýznamnějším abiotickým disturbančním činitelem na území PP Barborka může být vítr a sucho. Vítr může způsobovat vývraty vzrostlých stromových jedinců, zejména v horní části území – zde, ale hraje významnou roli také úzký půdní profil a geologické podloží. Vítr rovněž může urychlovat rozpad porostu. Což vzhledem k nedostatku mrtvého dříví lze považovat za vyhovující. Problémem je zde také limitující faktor malé velikosti území a nedostatek zmlazení či jiných vývojových fází porostu, resp. nemožnost.

Sucho může hrát významnou roli v rámci možnosti usychání některých jedinců. Zde působí v podstatě pozitivně a posiluje rychlost odumírání nepůvodních druhů dřevin (smrk ztepilý, modřín opadavý). Samotné území není příliš navštěvováno. Vysoká návštěvnost je však evidována v rámci naučné stezky „Okolo Buchlova“, která navazuje přímo na hranice území. Zde může padání suchých stromů ohrožovat bezpečnost návštěvníků (pohybujících se turistů).

b) biotické disturbanční činitele

Na celém území je patrný výrazný vliv zvěře – spásání semenáčků a následné neodrůstání do fáze náletů nebo nárostů. Zmlazení je zde zastoupeno ve velmi malém množství, spíše velmi řídce, v nejstarší části (bukové a potom dubovo-habrové) je zastoupení zmlazení hustší. Bohužel tam, kde dochází ke zmlazování dřevin, jsou tyto poškozovány zvěří. Dalším z faktorů je výrazné zabuřeňování zejména ostružiníkem maliníkem (na bohatých živných stanovištích).

Obnova lesních porostů je tak možná ve velmi omezené míře. Ve výsledku není umožněno dostatečné zmlazování zejména dubu zimního (*Quercus petraea*), na druhém místě je pak buk lesní (*Fagus sylvatica*).

Za další biotický disturbanční činitel je považován výskyt nepůvodního trnovníku akátu (*Robinia pseudoacacia*) přímo na hranicích území a jeho možné pronikání do porostů v PP Barborka. Čímž může dojít k narušení původního druhového spektra dřevin přirozené druhové skladby. Evidována je také přítomnost dalších nepůvodních druhů dřevin (modřín opadavý, borovice černá, smrk ztepilý, jírovec maďal atd.). Tyto dřeviny však z území postupně mizí (usychají, propadávají, rozpadají se).

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti a současnosti

a) ochrana přírody

Území PP Barborka bylo vyhlášeno již v roce 1994 za účelem zabezpečení podmínek pro nepřerušovaný vývoj rostlinných a živočišných společenstev a ochrana starého samovolně zmlazujícího porostu přirozené dubové bučiny v Chříbech. Následně v roce 2001 došlo k jejímu přehlášení, kdy posláním bylo upraveno na zachování starého porostu dubové bučiny a pískovcových skalních útvarů.

Území je dnes již chráněno po dobu tří decenií. Péče o ekosystémy na lokalitě je směřována k podpoře ochrany přirozeného lesního ekosystému a omezení lesnických zásahů natolik, že byl v území v minulosti navrhován režim označován jako „ponechání samovolnému vývoji“ (Schneider & Lampartová 2013). Tento přístup zdá již není možné dále aplikovat (minimálně na celém území), z důvodů popsaných výše. Nyní, před zavedením samovolného vývoje musí dojít k zamezení rozvoje nepůvodních druhů dřevin, a to likvidací trnovníku akátu, omezení zastoupení smrku ztepilého a modřínu opadavého nebo borovice černé. Nutná je i aktivní ochrana přirozeného zmlazení proti škodám zvěří. Rovněž musí dojít k podpoře ponechávání mrtvého dříví v porostech pro potenciální výskyt tesaříka alpského (*Rosalia alpina*).

b) lesní hospodářství

Současný charakter porostů je dán vznikem z přirozené obnovy, tak i umělou výsadbou (zde v minulosti lze předpokládat i sáji, zvláště žaludů). Rovněž je zřejmé, že v minulosti docházelo i k odjímání výrazné části dřevní hmoty (myšleno kmenů a hroubí), což má vliv na podíl mrtvého dříví. Dnes tomu tak není. Přes veškeré tyto vlivy je lokalita velmi zachovalou ukázkou možnosti přístupů hospodaření přírodě blízkého.

V předchozích letech se v lesních porostech více vyskytoval a stále vyskytuje nepůvodní smrk ztepilý (*Picea abies*) a modřín opadavý (*Larix decidua*) či borovice černá (*Pinus nigra*). Všechny tyto dřeviny, více však smrk ztepilý, dnes v důsledku celoplošného rozpadu smrkových porostů na celém území České republiky, zvláště vlivem sucha, postupně ustupuje a je nahrazován dřevinami přirozené druhové skladby.

V PP Barborka se doposud lesnický hospodařilo, lokalita však spadá do kategorie lesů zvláštního určení 32a, 32e lesy ochranné (lesy na nepříznivých stanovištích) podle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích ve znění pozdějších předpisů.

Území je rovněž součástí nadregionálního biocentra ÚSES Buchlovské lesy, Přírodního parku Chříby a Evropsky významné lokality Chříby (CZ0724091 Chříby (kód 3321).

Z hlediska vlastnické struktury je celé území v majetku Lesů České republiky, s. p. Hlavní roli v naplňování zajištění péče o lesní ekosystémy bude tedy hrát a hraje přístup odborného lesního hospodáře (hospodářů) a realizace konkrétních opatření naplňující uspokojování jak vlastnických potřeb, tak potřeb ochrany přírody. V rámci lesního hospodářského plánu je doporučeno hospodařit dle schváleného plánu péče.

c) myslivost

Území PP Barborka je součástí lesní myslivecké honitby s číslem CZ7207209006 Buchlov – LČR o výměře 1 108ha. Hlavní zvěř je zde jelen evropský (*Cervus elaphus*), který je v území značně přemnožen a způsobuje škody zvláště na obnově lesních porostů. Další významnou zvěř je divočák černý (*Sus scrofa*), který významně konzumuje osivo spadlé ze stromů a snižuje tak opět možnost přirozené obnovy. Přemnožená zvěř patří mezi jednoznačně nejvýznamnější negativní vlivy současnosti a komplikuje či stěžuje přirozenou obnovu.

d) rekreace a sport

Rekreace a sportovní, zejména lezecké aktivity významně ovlivňují stav lesních ekosystémů i geologických útvarů v PP Barborka. V samotném území však návštěvnost není tak vysoká. Vysoká koncentrace návštěvníků je evidována po hranicích území, po které je vedena naučná stezka „Okolo Buchlova“. Tato stezka je i speciálně upravena a jsou na ní zbudovány dřevěné atrakce v podobě vyřezaných kusů zvěře (jelen, prase divoké), i altánek. Stav lesních porostů v PP Barborka však v současnosti neumožňuje bezpečný pohyb po této stezce. Dochází zde k rozpadávání a padají vzrostlých jedinců buku lesního (*Fagus sylvatica*), které mohou ohrozit bezpečnost návštěvníků. Bezpečnost návštěvníků je ohrožena i výskytem nepůvodních jedinců jírovce maďalu (*Aesculus hippocastanus*) v horní části území u kaple sv. Barbory. Vzhledem k zajištění bezpečnosti bude nutné aktivně vyhledávat nemocné a chřadnoucí jedince buku lesního a tyto šetrně pokácet a přetáhnout k zetlení v území.

e) jiné způsoby využívání

Území se součástí Územního systému ekologické stability, nadregionálního biocentra Buchlovské lesy.

Území je významnou archeologickou lokalitou (archeologická zóna 1, naleziště) a nemovitou kulturní památkou.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní akty a opatření obecné povahy

Ochrana přírody a životního prostředí:

- V případě jakýchkoliv záměrů, které by se mohly dotknout území PP Barborka a předmětu jeho ochrany je potřeba vyhodnotit vliv na toto území a zpracovat hodnocení vlivu závažného zásahu na zájmy ochrany přírody a krajiny tzv. biologické hodnocení dle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších předpisů.
- Vyhlášení EVL Chřiby Nařízením vlády č. 318/2013 Sb., o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit, ve znění pozdějších předpisů – příloha č. 979.
- Souhrn doporučených opatření pro Evropsky významnou lokalitu Chřiby CZ0724091, vydán v roce 2023.

Územní plánování:

- Územní plán obce Buchlovice s regulačními prvky, schválený dne 29. 6. 2020. Dostupný na: Územní plán - Oficiální stránka Městyse Buchlovice

Lesní hospodářství:

- Lesní hospodářský plán pro LHC Buchlovice 1397, na období 1. 1. 2015–31. 12. 2024, Lesní správa Buchlovice, revír Buchlovice, vlastnictví Lesy České republiky, s. p.;
- Oblastní plán rozvoje lesů pro přírodní lesní oblast 36 – Středomoravské Karpaty na období 2001-2020,

schváleno Ministerstvem zemědělství ČR dne: 23. 5. 2001 č.j.: 20669/2001-5040, s prodlouženou platností na následující 2 roky, tj. do 31. 12. 2023, č.j. 65408/2020-MZE-16211 ze dne 9. prosince 2020, včetně závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí k zavádění geograficky nepůvodních druhů lesních dřevin.

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích na lesních pozemcích

Přírodní lesní oblast	36 – Středomoravské Karpaty
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	LHC 1397 – Lesy ČR, s.p.
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	7,1058
Období platnosti LHP (LHO)	1. 1. 2015 – 31. 12. 2024
Organizace lesního hospodářství	Lesní správa Buchlovice – revír Buchlovice

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Přírodní lesní oblast: 39 – Podbeskydská pahorkatina				
Soubor lesních typů (SLT)*	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT	Výměra (ha)	Podíl (%)
3B	Bohatá dubová bučina <i>Querceto-Fagetum eutrophicum</i>	buk lesní 70 %, dub zimní 20 %, lípa malolistá 10 %, javor klen+, javor mléč+, habr obecný, třešeň ptačí, jasan ztepilý+, jilm horský+, javor babyka	5,2703	74,17
3C	Vysychavá dubová bučina <i>Querceto-Fagetum subxerothermicum</i>	buk lesní 60-70 %, dub zimní 10-20 %, lípa srdčitá 5-10 %, habr obecný+, jeřáb břek, jedle bělokorá, javor klen, javor babyka, javor mléč	0,2607	3,70
3F	Obohacená bučina <i>Querceto-Fagetum lapidosum mesotrophicum</i>	buk lesní 70 %, dub zimní 20 %, jedle bělokorá 5 %, javor klen 5 %, lípa malolistá +, habr obecný, javor mléč+, třešeň ptačí, jasan ztepilý+, jilm horský+, javor babyka	0,0585	0,82
3Y	Skeletovou dubovou bučinou <i>Querceto-Fagetum saxatile</i>	buk lesní 60 %, dub zimní 20 %, borovice lesní 20 %, habr obecný, břiza bělokorá, jeřáb ptačí, jilm horský, javor babyka	0,5343	7,52
4B	Bohatá bučina <i>Fagetum eutrophicum</i>	BK7 LP1 KL1 DB1 TR Buk lesní 60-70 %, jedle bělokorá 2-5 %, lípa malolistá 5-10 %, javor klen 5-10 %, dub zimní 5-10 %, javor mléč+, habr obecný, třešeň ptačí, jasan ztepilý+, jilm horský+, javor babyka	0,4372	6,15
4C	Vysychavá bučina <i>Fagetum subxerothermicum</i>	buk lesní 60-70 %, dub zimní 5-10 %, lípa srdčitá 5-10 %, habr obecný+, jeřáb břek, jedle bělokorá, javor klen, javor babyka, javor mléč	0,4617	6,50
4Y	Skeletová bučina <i>Fagetum saxatile</i>	buk lesní 60 %, dub zimní 20 %, borovice lesní 20 %, jedle bělokorá 10 %, habr obecný, břiza bělokorá, jeřáb ptačí, jilm horský, javor babyka	0,0825	1,17
Celkem			7,1058	100 %

* Výměry SoLT jsou vztaženy pouze na pozemky určené k plnění funkcí lesa, tak jak jsou vymapovány dle Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem, pobočka Kroměříž. Přirozená druhová skladba převzata z Oblastního plánu rozvoje lesů pro Přírodní lesní oblast 36 (Hruban et al., 2023, Sekanina et al. 2001, včetně Plívy, 1991). Dále je tato skladba verifikována a harmonizována dle současné vyhlášky č. 298/2018 Sb., o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a vymezení hospodářských souborů a podle úprav současného stavu Lesnicko-typologického klasifikačního systému platného od 1. 1. 2019.

Dílčí plochy

Dílčí plochy jsou totožné s jednotkami prostorového rozdělení lesa. To vychází z předpokladu odlišnosti jednotlivých porostů dle druhové, věkové, výškové skladby včetně růstových projevů a smíšení dřevin či etážovitosti porostů. Dílčí plochy v PP Barborka tedy kopírují jednotky prostorového rozdělení lesa. Konkrétní popis lesních porostů je uveden v přílohách.

V současné době ve své celistvosti lze území charakterizovat takto:

314C13: Dubová bučina ve stádiu rozpadající se kmenoviny na strmém jižním svahu se skalními výchozy. Porost výrazně věkově, tloušťkově a výškově diferencovaný. Místa vytvořeno přirozené zmlazení, které v některých částech výrazně zabuřeňuje. Různorodost z hlediska zastoupení dřevin. V části směrem k hradu Buchlovu vyšší zastoupení jehličnanů, kdy některé z nich prosychají a propadávají, vytváří tzv. věšáky. Zastoupení dřevin: dominuje buk lesní, výrazně zastoupena je borovice lesní, dále zastoupen dub zimní, habr obecný, modřín opadavý, smrk ztepilý, borovice černá, jírovec maďal, javor babyka, javor klen, jilm horský, lípa malolistá, javor mléč, kaštanovník setý. V keřovém patře v jedné z částí dosti zastoupena líska obecná.

314C15: Věkově, tloušťkově a výškově rozrůzněný porost. Převážně bukový, výjimečně s příměsí dubu zimního a na menší části habru obecného. V některých částech vytvořeny již mlaziny ve spodní etáži. Horní etáž řidší. Dochází k propadávání buku lesního, na volných plochách vzhledem k živnosti stanoviště značný výskyt buřene v podobě ostružiníku maliníku – komplikuje odrůstání zmlazení.

Pozn.: Výměra jednotky prostorového rozdělení lesa v části 314C151 není přesně totožná s hranicemi PP Barborka, ale zasahuje část ochranného pásma.

Přílohy:

- T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich (zvláště chráněné území, ochranné pásmo)
- M3: Mapa dílčích ploch a objektů a plánovaných zásahů v nich v měřítku 1: 10 000
- M4: Lesnicko-typologická mapa v měřítku 1:10 000
- M5: Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů v měřítku 1 : 10 000

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup

A. Druhy

druh:	Tesařík alpský (<i>Rosalia alpina</i>)	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje druhu ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
Vytvoření podmínek pro existenci populace na takové úrovni, kdy druh aktivně osídluje jednotky až desítky stromů (prokázán vývoj na základě nálezu výletových otvorů, trusu, larev, úlomků chitinu uhynulých tesaříků nebo živých dospělých jedinců).	Během speciálního entomologického inventarizačního průzkumu v roce 2021 (Konvička, 2021) zaměřeného na hodnocení populace tesaříka alpského v Chříbech byl zjištěn jeho výskyt na základě existence starých výletových otvorů pouze v okolních (ne navazujících) porostech. Jeho výskyt je v území však vysoce předpokládán. Druh byl dále nalezen na několika dalších lokalitách v Chříbech, zejména na starších bukových porostech s přítomností mrtvého dříví. Existuje předpoklad zvyšování jeho populace v rámci nárůstu ponechávání mrtvého dříví v porostech. Současný nepotvrzený stav je i tak možné hodnotit jako dobrý, a tedy zlepšující se, neboť se nově v PP Barborka objevuje více mrtvého dříví, což je dáno uplatňováním režimem ponechání samovolnému vývoji. V současnosti bude i nadále přihlíženo k maximálně možnému ponechávání mrtvého dříví. Budou však podporovány i aktivní způsoby managementu vzhledem k odrůstání zmlazení a potlačování výskytu nepůvodních druhů dřevin.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se
Zajištění kontinuální přítomnosti mrtvého dřeva v m ³ .	V předchozím období bylo poukazováno (Schneider & Lampartová, 2013) na nízkou přítomnost mrtvého dříví, což se za poslední roky výrazně změnilo. V současnosti je množství spadlého mrtvého dříví v PP Barborka odhadováno na jednotky m ³ (cca 3 m ³). Čímž se zvýšil podíl potenciálně vhodné hmoty pro možnost vývoje larev tesaříka alpského. Momentálně je podíl odumírajícího dřeva v území uspokojivý. Na druhou stranu, stromy přecházejí do stadia rozpadu, což zvyšuje předpoklad výskytu tesaříka alpského. Z výše uvedených důvodů lze stav potenciálních biotopů, a tedy nepřímo i populace tesaříka alpského v území PP Barborka hodnotit jako dobrý, trend vývoje zlepšující se. Nutno tedy pokračovat v započatém managementu a do území zasahovat s maximálně možným ohledem na výskyt (potenciální) tohoto druhu hmyzu.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se

B. Ekosystémy

ekosystém:	L3.3B – Typické karpatské dubohabřiny (West Carpathian oa-hornbeam forests, 9170 <i>Galio-Carpinetum</i>)	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
Výskyt druhů typických pro karpatské (západo-karpatské) dubohabřiny vyvinuté na významném geomorfologickém útvaru na 25 % plochy ZCHÚ s přítomností přestárých dřevin s možností přirozené obnovy a výskytem mrtvého dříví v řádech jednotek m ³ .	Zachování a zlepšení stavu komplexu typických karpatských (západo-karpatských) dubohabřin vyvinutých na významných geomorfologických útvarech dle limitů velikosti území, strukturně bohaté lesy s přítomností mrtvého dříví a s možností přirozené obnovy. Vzhledem k narůstajícímu výskytu mrtvého dříví a snižování zastoupení nepůvodních, zejména smrku ztepilého a modřínu opadavého. Stav území, vzhledem k jeho velikosti je dobrý. Území je limitováno plochou. Problémem v budoucnu bude obnova porostů a podpora přirozeného zmlazení v důsledku vysokých stavů zvěře a husté buřeny. Očekáváme však, že pokud dojde k výraznému utlumení stavů zvěře, mohou tak být nastoleny předpoklady k přirozenému vývoji a obnově daného lesního ekosystému. Trend vývoje lze tedy chápat jako zlepšující se.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	zlepšující se

ekosystém:	L5.1 – Květnaté bučiny (Herb-rich beech forests, 9130 <i>Asperulo-Fagetum</i>)
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům
Výskyt druhů typických pro květnaté bučiny na 65 % plochy ZCHÚ s přítomností přestárých jedinců buku lesního a přítomnosti mrtvého dříví v řádech jednotek m ³ .	Dosavadní postup péče (v předchozích dvou desetiletích) měl pozitivní vliv na diverzitu tohoto biotopu a charakter současných bukových porostů. Vzhledem k předmětu ochrany a celému důvodu vzniku zvláště chráněného území a rovněž i období, po které je toto území již obhospodařováno, rovněž dle aktuálního stavu, je vhodné péči o dané ekosystémy posílit směrem k podpoře odrůstání přirozené obnovy, vhodné je aktivně potlačovat zabuřeňování lokality, tlumit vysoké stavy zvěře a snižovat zastoupení nepůvodních druhů dřevin. Předchozí plány péče (Schneider & Lampartová, 2013) navrhovali víceméně na většině území ponechání samovolnému vývoji. Což se nyní jeví jako méně vhodné. Problém nadále zůstává nemožnost zmlazení v důsledku tlaku zvěře a husté buřeny. Ponechávání množství mrtvého dříví vzniklé padáním či rozlamováním stromů má opodstatnění v potenciálu zvýšení diverzity. Zároveň nemusí být překážkou pro obnovu porostů a zároveň se zde také může vyskytovat tesařík alpský a celá řada saproxylického hmyzu a hub. Z lesnického hlediska je v současné době péči směřovat stran zajištění obnovy porostů směrem k podpoře přirozené skladby dřevin odpovídající 3. a 4. vegetačnímu stupni. Což je očekáváno v rámci snižování stavu zvěře a vhodnému umístění oplocenek pro odrůstání a ochranu přirozeného zmlazení. Dále je nutné postupné snižování zastoupení nepůvodních druhů dřevin (smrk ztepilý, modřín opadavý, borovice černá). Nutné je aktivně zamezit rozvoji invazního trnovníku akátu. Z hlediska charakteru květnatých bučin můžeme očekávat jejich zachování jako reprezentativní. Stav lze hodnotit jako dobrý se zlepšujícím se trendem vývoje.
	stav: dobrý
	trend vývoje: zlepšující se

ekosystém:	S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin (Chasmophytic vegetation of siliceous cliffs and boulder screes)
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům
Výskyt druhů typických pro štěrbínovou vegetaci silikátových skal a drolin na min. 10% výměry území (skalní útvary).	Zachování štěrbínové vegetace silikátových skal a drolin dle limitů a charakteru území. Tento biotop v podstatě není ohrožen. Stav by měl být setrvalý. Tuto setrvalost může minimálně narušit např. jednotlivé propadání stromů, kdy by tímto došlo ke změně světlostních podmínek, což však lze považovat za naprosto přirozený proces.
	stav: dobrý
	trend vývoje: setrvalý

ekosystém:	L8.1B – Boreokontinentální bory, ostatní porosty (Boreo-continental pine forests, other stands)
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje ekosystému ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům
Výskyt druhů typických pro boreokontinentální bory vyvinutých na významném geomorfologickém útvaru na 0,05 % plochy ZCHÚ s možností přirozené obnovy.	Zachování a zlepšení stavu komplexu boreokontinentálních (reliktních) borů vyvinutých na významných geomorfologických útvarech dle limitů velikosti území, strukturně bohaté lesy s možností přirozené obnovy jsou nyní ohroženy výskytem invazního trnovníku akátu a dalším výskytem nepůvodních druhů dřevin. V území dochází často k propadávání jehličnatých dřevin, zejména těch nepůvodních. Vhodné je množství takové hmoty i z porostů odvážet. Na druhou stranu tento proces umožňuje udržování prosvětlenosti ploch, které jsou zajímavým biotopem pro celou řadu rostlinných i živočišných druhů. Z těchto důvodů lze momentální stav označit stále jako dobrý, ale setrvalý.
	stav: dobrý
	trend vývoje: setrvalý

C. Útvary neživé přírody

útvary neživé přírody:	Roztroušené pískovcové skalní útvary	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje útvaru neživé přírody ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
Výskyt významného izolovaného pískovcového skalního výchozu a roztroušených skalních výchozů na ploše pokrývající min. 8 % výměry ZCHÚ.	Zachování izolovaného skalního výchozu, převážně deskovitého charakteru jako sedimentu soláňského a bělověžského souvrství račanské jednotky, představující nevápnité pískovce, jílovce a slepence. Vzhledem k samotnému typu předmětu ochrany a současnému stavu, lze stav hodnotit jako dobrý se setrvalým trendem vývoje.	
	stav:	dobrý
	trend vývoje:	setrvalý

Péče o druhy:

Na území PP Barborka je za nejvýznamnější druh považován tesařík alpský (*Rosalia alpina*), který se ale plošně vyskytuje na celém území Chřibů. Z tohoto důvodu je lesnický managementu každoročně omezen v době od 20. 6. do 15. 8. (platí dnes na území celé lesní správy) manipulací s přítomností skládek listnatých dřevin a metrového listnatého dřeva (buku lesního, javoru klenu, javoru babyky) také omezen v ochranném pásmu PP Barborka.

Pro zachování populace tesaříka alpského je na celém území PP Barborka nutná přítomnost mrtvého dříví a porostů s pestrrou druhovou, prostorovou i věkovou strukturou dřevin.

Důvodem omezení hospodaření v době výše uvedené i v ochranném pásmu je znemožnění vykladení samic tesaříka alpského do složeného dřeva a následné poškození jeho populace při odvozu a zpracování dřevní hmoty.

Cílem současného navrhovaného managementu území vzhledem k předmětům ochrany je zajistit optimální stav lesa podporou vhodných biotopů. Za vhodný biotop se považuje prostorově a věkově strukturovaný porost s dominantním bukem lesním a s množstvím odumírajících i odumřelých stromů. K čemuž nyní uplatňováním režimu prodloužení obmýtí a obnovní doby, včetně zvýšeného požadavku na ponechávání mrtvého dříví v porostu bude docházet. Důležitou podmínkou je však nutná a výrazná redukce stavu zvěře, aby mohlo dojít k přirozené obnově porostů. Nutná je i částečná ochrana přirozeného zmlazení a péče o nárosty dřevin nejlépe mechanickou redukcí buřeně.

Dalším významným druhem v území je zejména zde hnízdící holub douprák (*Columba oenas*). Pro tento druh platí obdoba vztahená na omezení lesnického managementu a ponechávání doupných či suchých stromů. K čemuž díky aplikaci mrtvého dříví a s tím i požadavkem na zvýšený podíl doupných stromů, nyní dochází. Tento přístup je vhodné výhledově zachovat.

O další druhy (např. rostlinné či obojživelníky) není třeba zvláštním způsobem pečovat. Důležité je aktivně tlumit stavy zvěře.

Z hlediska celostního přístupu pro samotné území PP Barborka je nejvhodnějším přístupem podpora diversity dřevin a ekologické stability lesního porostu způsobem, který klade co nejvyšší požadavky na přirozenou druhovou skladbu a nastolení vývojových procesů umožňující přirozenou obnovu lesních porostů a tím posílení jejich odolnosti vůči působení abiotických a biotických činitelů. V takových porostech by měly být nastoleny také podmínky pro existenci celé řady na tyto biotop vázaných druhů rostlin, živočichů a hub.

V PP Barborka je evidováno hnízdění několika zvláště chráněných druhů ptactva, jejich hnízdění však není potvrzeno. Vyskytuje se zde např. ještěrka živorodá (*L. vivipara*), mlok skvrnitý (*Samalandra salamandra*), celá řada významných druhů brouků, z nichž za nejvýznamnější lze

považovat svižníky. Pro tyto druhy je vhodné udržovat nezapojené lesní porosty kolem skalního útvaru. Obnaženou lesní půdu vyžaduje např. svižník lesomil (*Cicindela silvicola*) nebo svižník polní (*C. campestris*). Zachování množství mrtvého dříví je důležité pro podporu existence zdobence zeleného (*Gnorimus nobilis*), zlatohlávka skvostného (*Cetonischema aeruginosa*) nebo roháče obecného (*Lucanus cervus*).

O další druhy (např. rostlinné či obojživelníky) není třeba zvláštním způsobem pečovat. Důležité je aktivně tlumit stavy zvěře a usměrňovat návštěvnost území, včetně i zajištění bezpečnosti pohybu návštěvníků, což je nutno chápat jako povinnou součást managementu území.

Péče o lesy:

V rámci PP Barborka poslední plán péče navrhoval stručně tato managementová opatření (Schneider & Lampartová, 2013):

- Důsledně monitorovat výskyt invazních druhů rostlin včetně neofytů a v případě jejich rozšíření aktivně zasahovat jejich tlumením;
- Porosty ponechat samovolnému rozpadu a přirozené obnově;
- Uplatňovat výběrný a podrovní způsob hospodaření, volit maloplošné obnovní prvky (pozn. Toto se bohužel neslučuje s ponecháním samovolnému vývoji);
- Provádět podsadbu a dosadbu dřevin přirozené druhové skladby (pozn. Opět se neslučuje s ponecháním samovolnému vývoji);
- Volit individuální ochranu proti zvěři, plus dosadba odrostlejšího sadebního materiálu do kotlíků (pozn. Opět se neslučuje se samovolným vývojem);
- V ochranném pásmu snižovat podíl nepůvodních druhů dřevin.

V rámci vyhlášení Evropsky významné lokality Chřiby (CZ0724091) došlo ke zpracování souhrnu doporučených opatření, jejímž zpracovatelem je AOPK ČR, RP Správy Chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty (2023). Ve stručnosti tento SDO navrhuje: v lesních porostech postupně minimalizovat podíl smrku ztepilého. Pro podporu přirozené obnovy je vhodné ponechávat výstavky dřevin přirozené druhové skladby. Při obnově zohlednit konfiguraci terénu, vítr a vláhové poměry. U porostů s vyšším zastoupením smrku ztepilého lze snížit obmýtlí (platí i pro režim ochranného pásma PP Barborka). V těžených porostech ponechávat maximální množství výstavků dřevin přirozené druhové skladby (nejlépe 20 ks/ha). Způsob obnovy: Přirozená obnova: Maximálně využívat přirozenou obnovu dřevin s ohledem na semenné roky. Umělá obnova: Porosty bez přirozeného zmlazení je třeba obnovovat uměle kvalitním, zdravým sadebním materiálem, přednostně dřevinami přirozené druhové skladby. Nálety či kultury jsou ohroženy větrem, sněhem, námrazou, hnilobou, buřením a zvěří. Pro ochranu je vhodné obnovovat porost proti směru větru, budovat zpevňovací prvky, zvýšit podíl listnáčů. Jako ochranu proti zvěři lze aplikovat repelenty, oplocenky, snížení stavů zvěře. Proti buření je možné chránit mladé porosty např. ožínáním. Mimo ZCHÚ je doporučeno konzultovat použití biocidních přípravků s OOP. Při případné aplikaci nesmí dojít k poškození předmětu ochrany, a zvláště chráněných druhů. Preventivně sledovat zdravotní stav lesa, zejména možný výskyt škodlivých činitelů. Nepoužívat zdravotně závadný sadební materiál. Odstraňovat monokultury. Opatření ochrany lesa realizovat s ohledem na ochranu přirozené druhové skladby. Chránit přirozenou i umělou obnovu před škodlivými činiteli (zejména zvěří) např. oplocenkami.

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Kolize zájmů ochrany přírody se nepředpokládá.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání

a) péče o lesní ekosystémy na lesních pozemcích

Prioritním zájmem v tomto území je zachování a zlepšení stavu komplexu typických karpatských (západo-karpatských) dubohabřin, květnatých bučin, šterbinové vegetace silikátových kal a drolin a boreokontinentálních (reliktních) borů s přítomností mrtvého dříví a s možností přirozené obnovy v oblasti s roztroušeným výskytem pískovcových skalních útvarů.

Obecným cílem vyplývajícím z vyhlášovací dokumentace je zachování starého porostu dubové bučiny a pískovcových skalních útvarů.

Další prioritou je udržování nízkých stavů zvěře a zajištění obnovy (přirozené) a odrůstání lesních porostů s perspektivou přirozené cílové druhové skladby s přítomností množství mrtvého dříví v řádech jednotek m³ na celém území PP Makovica.

Společným cílem jak ochrany přírody, tak lesního hospodářství by mělo být:

- Zachování přírodních biotopů karpatských dubohabřin (L3.3B), květnatých bučin (L5.1), boreokontinentálních (reliktních) borů (L8.1B) s přítomností mrtvého dříví, včetně šterbinové vegetace silikátových skal a drolin (S1.2);
- udržení a zlepšení biotopových podmínek pro vývoj a trvalou existenci tesaříka alpského;
- ochrana a péče o druhy uvedené v kapitole 2.1.2, zejména zachování dutin pro hnízdění ptactva;
- nastolení takového režimu péče o tyto ekosystémy a druhy, které zajistí jejich trvalou existenci, přežití na dané lokalitě a trvalý rozvoj populací těchto druhů.

Blíže se v současnosti jedná o maximální podporu přirozené druhové skladby dle limitů daných velikostí území a charakterem stanoviště s výskytem a odrůstání přirozeného zmlazení s výskytem mrtvého dříví.

V případě „nenastoupení“ či neodrůstání přirozené obnovy v důsledku například vysokých stavů zvěře či výrazného výskytu buřene lze podpořit tento vývoj tvorbou oplocenek v rámci předpokladu, že se v nich semenáčky či nárost udrží a odroste. V té době by pak mělo dojít opět k odstranění oplocenek.

Aktivním lesnickým managementem by mělo dojít:

- a. k omezení, rozvoji a výskytu nepůvodních druhů (zejména smrku ztepilému *Picea abies* a modřínu opadavému *Larix decidua*, borovice černé *Pinus sylvestris* a dalších) a trnovníku akátu (*Robinia pseudoacacia*) a dalších (např. netýkavky žláznaté *Impatiens glandulifera*) v území a jeho ochranném pásmu;
- b. obnovu lesních porostu realizovat, pokud to bude možné, přirozeně, dále uplatňovat podrostní způsoby hospodaření s maloplošnými clonnými prvky. Výběrný způsob hospodaření není reálně možný, ani nutný. Podrostní způsob je možný pro další dřeviny. Nevytvářet holé obnovní prvky.

U karpatských (západo-karpatských) dubohabřin (asociace *Galio-Carpinetum*, 9170) dle SDO AOPK ČR (2023) je rovněž cílem udržet rozlohu a stav stanoviště na úrovni v době vyhlášení, tzn.

vhodnými opatřeními udržet všestranně diferencované a strukturně bohaté lesy s převahou dubů (*Quercus* sp.), habru obecného (*Carpinus betulus*) a lípy srdčité (*Tilia cordata*), místy s příměsí dalších původních dřevin přirozené dřevinné skladby. V bylinném patře pak s druhy jako kopytník evropský (*Asarum europaeum*) nebo svízel vonný (*Galium odoratum*), bez přítomnosti expanzivních a invazních druhů. V optimálním případě by porosty měly mít podobu porostů původních dřevin místy rozvolněné struktury, s posílenou půdoochrannou funkcí a s přítomností odumírajících i odumřelých stromů, včetně mrtvého dřeva na zemi.

Návrh základní péče o lesní porosty vychází ze současného zastoupení dřevin (aktuální druhová skladba) na podkladě trvalých ekologických podmínek (využití Lesnicko-typologického klasifikačního systému). Na území PP Barborka se vyskytují soubory lesních typů převážně zonálních společenstev: bohatá dubová bučina (*Querceto-Fagetum eutrophicum*, 3B), vysychavá dubovou bučinou (*Querceto-Fagetum subxerothermicum*) – 3C, svěží kamenitá dubová bučina (*Querceto-Fagetum lapidosum mesotrophicum*) (soubor lesních typů 3F), následovaná skeletovou dubovou bučinou (*Querceto-Fagetum saxatile*) – 3Y. Na části území je již mapován 4. vegetační stupeň bukový: 4B (bohatá bučina *Fagetum eutrophicum*), 4C (vysychavá bučina *Fagetum subxerothermicum*), 4Y (skeletová bučina *Fagetum saxatile*).

Z hlediska cílového hospodářství se jedná o cílový hospodářský soubor 45 – živná stanoviště středních poloh – rámcová směrnice č. 1: vylišen jen porostní typ dubový smíšený, a bukový smíšený směrnice č. 2. Pro porosty v ochranném pásmu platí rámcová směrnice č. 3

Rámcová směrnice péče o lesní porosty na lesních pozemcích

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	Cílový předmět ochrany
1	32 a – kategorie lesů zvláštního určení, 32e, lesy půdoochranné	3B – bohatá dubová bučina 3C – vysýchavá dubová bučina 3F – obohacená dubová bučina 3Y – skeletová dubová bučina 4B – bohatá bučina 4C – vysýchavá bučina 4Y – skeletová bučina	Prioritním zájmem v tomto území je zachování a zlepšení stavu komplexu <u>typických karpatských (západo-karpatských) dubohabřin a boreokontinentálních (reliktních) borů včetně biotopu šterbinové vegetace silikátových kal a drolin, květnatá bučina</u> s přítomností mrtvého dříví a s možností přirozené obnovy vyvinutých v oblasti s roztroušeným výskytem pískovcových skalních útvarů. Podpora existence životaschopné a aktivní populace tesaříka alpského.
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)		
3B, 3C, 3F, 3Y, 4B, 4C, 4Y	buk lesní 60-70 %, dub zimní 10-20 (30) %, habr obecný 5-10 %, jedle bělokorá 1-5 %, lípa malolistá, javor babyka, javor mléč, javor klen, jasan ztepilý, jilm horský, jeřáb břek, třešeň ptačí, borovice lesní, keře (dřín jarní, líska obecná, bez černý, svída krvavá, hlohy)		
Porostní typ A			
Dubový smíšený			
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)			
Podrostní (maloplošný)			
Obmýti		Obnovní doba	
140-(160-200)		30 až 50	
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Cílem managementu jsou stabilní dvouetážové porosty dubohabřin. V druhovém složení lesních porostů je vhodné podpořit, anebo obnovit, výskyt dřevin a keřů přirozené dřevinné skladby. Základní dřevina dub zimní, buk lesní, vedlejší lípa srdčitá, javor klen, habr obecný. Velmi žádoucí je příměs cenných listnáčů – jilm horský, třešeň ptačí, jeřáb břek. Pro zachování přirozené obnovy je důležité především nerozšiřovat umělé kultury jehličnanů, především smrku ztepilého, modřínu opadavého a borovice (b. černá a další druhy). Takové porosty je vhodné přeměnit. Snížením stavů spárkaté zvěře lze podpořit přirozenou obnovu a keřové patro. Při obnově porostů je vhodné více využívat přirozeného zmlazení dubu zimního. Zvláštní pozornost by se měla věnovat šíření a likvidaci invazních druhů rostlin (zvláště trnovníku akátu, pajasanu žláznatého, paulovnie, kustovnice cizí, křídlatky, netýkavky žláznaté atd.). Je vhodné ponechávat na místě podíl mrtvého dřeva (dle Metodiky managementu tlejícího dříví v lesích zvláště chráněných území). Specifickým cílem je pečovat o kvalitní porosty západo-karpatských dubohabřin, s rozmanitou prostorovou i druhovou strukturou blízkou přirozené druhové skladbě. Po dohodě s vlastníkem ponechávat výstavky listnáčů, doupné stromy, část ležícího i stojícího mrtvého dřeva listnatých dřevin, vše s ohledem na bezpečnost. Eliminovat invazní druhy dřevin, nezvyšovat podíl geograficky nepůvodních a stanovištně nevhodných druhů dřevin (smrk ztepilý, modřín opadavý, borovice černá, jírovec maďal atd.). Zachovat nejcenější genetický materiál oblasti důsledným uplatněním principů přírodě blízkého hospodaření.			

Způsob obnovy a obnovní postup

Obnovní postup:

Pro podporu přirozené obnovy DBZ je vhodné využít na bohatších (živnějších) stanovištích okrajovou seč a prosvětlit mateřský porost. S ohledem na další dřeviny je možno předsunout clonné prvky (BK, LP, KL). Pro dobré odrůstání je důležité nárosty DBZ poměrně rychle uvolnit. Pro kvalitní dubohabřiny je nutná etáž (ve 40 – 60 letech). V těžených porostech ponechávat maximální množství výstavků dřevin přirozené druhové skladby (nejlépe 20 ks/ha). Při obnově zohlednit konfiguraci terénu, vítr a vláhové poměry.

Způsob obnovy:

Přirozená obnova: Pokud možno, upřednostněna je přirozená obnova dřevin přirozené druhové skladby, která je často vázána na výskyt semenných let (především DBZ). Jiný postup pro dubové a jiný pro bukové skupinky. Umělá obnova: V porostech s neúspěšným nebo žádným přirozeným zmlazením je možno využít umělou obnovu dřevin přirozené druhové skladby. V případě DBZ lze použít i vhodné sjevy žaludů z nejbližších uznaných zdrojů. Sadební materiál musí být vysoké kvality s ohledem na výskyt chorob.

Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu

Dodržení vyhlášky č. 298/2018 Sb., jako MZD jsou chápány dřeviny přirozené druhové skladby uvedené v cílové druhové skladbě, dohromady v množství cca 40-50%. Jinak platí viz výše.

Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)

SLT	druh dřeviny (na 1 ha)	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově
3B, 3C, 3F, 3Y, 4B, 4C, 4Y	BK (9 tis. ks) DBZ (10 tis. ks) JD (5 tis. ks)	Stanoviště chápáno jako jeden celek, použití dřevin umělé obnovy do sušších míst, vhodné použít poloodrostky. Umělou obnovu pouze v případě nezdařilé přirozené obnovy, důraz klást na duby zimní, jedli bělokrou, třešni ptačí a lípu srdčitou. Vhodné je doplňovat umělou výsadbou přirozenou obnovu – velmi dbát na genetický původ. Dosadba dle vyhlášky a počtu kusů. Plochu dosadby označit alespoň v mapě či vylíčit jako zvláštní jednotku prostorového rozdělení lesa. Vhodné použít menších oplocenek. Individuální ochrana není vhodná. Oplocenky držet co nejdéle, kontrolovat jejich stav min. 2x ročně.

Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů

Nálety jsou ohroženy zvěří, buřením či houbovými chorobami. Jako ochranu proti zvěři lze aplikovat oplocenky, snížení stavů zvěře. Mimo PP je doporučeno konzultovat použití biocidních přípravků s OOP. Při případné aplikaci nesmí dojít k poškození předmětu ochrany, a zvláště chráněných druhů. V případě „nenastoupení“ či neodrůstání přirozené obnovy v důsledku vysokých stavů zvěře lze podpořit tento vývoj tvorbou oplocenek v rámci předpokladu, že v nich se semenáčky či nárosty udrží a odrostou. V té době by pak mělo dojít opět k odstranění oplocenek. Použít vhodného způsobu ožínání (nejlépe ručně, příp. mechanizovaně, min. 2x ročně, jinak dle potřeby). Cíleně monitorovat stav buřene a dle něj volit způsoby ochrany (nejlépe mechanické).

Výchova porostů: Pro kvalitní porosty DBZ je nutná dostatečná hustota mlazin před prvními výchovnými zásahy. V rámci výchovy je třeba eliminovat nekvalitní jedince či nevhodné dřeviny. V tyčovinách a tyčovinách lze aplikovat francouzskou probírku jako možnost předcházení tvorby vlků u DBZ. V dospívajících porostech podporovat nadějně, kvalitní jedince, šetřit podúroveň i podrost. U BK skupinek aplikovat pozitivní výběr nebo ponechat přirozeně eliminovat.

Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb

V území se nesmí používat chemické přípravky.

V rámci maximální podpory přirozené obnovy se doporučuje mít mimo ZCHÚ vhodně umístěná pozorovací zařízení sloužící k redukci zvěře. Aktivně redukovat vysoké stavy zvěře, zejména vysoké, ale i černé.

Preventivně sledovat zdravotní stav lesa, zejména možný výskyt škodlivých činitelů. Opatření ochrany lesa realizovat s ohledem na ochranu přirozené druhové skladby.

Zpracování nahodilých těžeb provádět včas a po konzultaci s OOP a s ohledem na bylinný podrost. Zlomy, vývraty a odumřelé stromy ponechat na místě do fyzického rozpadu, vždy s ohledem na bezpečnost (platí pro ochranné pásmo).

Poznámka

V území ani v jeho ochranném pásmu nepoužívat biocidy.

Zohlednit výskyt zvláště chráněných a jinak významných druhů. Většinu těžebních a pěstebních opatření provádět mimo hnízdní období ptactva.

Eliminovat invazní druhy šířící se v okolí a jejich možnost potenciálního šíření (zvláště z okolních porostů v ochranném pásmu), nezvyšovat podíl geograficky nepůvodních a stanovištně nevhodných druhů dřevin v okolních porostech a ochranném pásmu ZCHÚ.

V ochranném pásmu, lze v biologicky méně hodnotných částech využívat pouze jemných lesnických zásahů pro podporu prostorově a věkově strukturovaných porostů s přirozenou skladbou dřevin a ponecháním různých forem mrtvého dřeva v rozumné míře (netýká se porostů geograficky nepůvodních: smrk ztepilý, modřín opadavý atd.).

Přednostně používat technologie šetrící přirozené zmlazení, půdní kryt, provádění těžebních zásahů nejlépe v zimních měsících při zámruzu půdy pro eliminaci poškození půdního povrchu. Vyvarovat se mechanického poškození těžbou a přibližováním. Svázat použití lanových technologií (nejlépe kombinace lanovka + vhodný harvester pro jehličnaté dřeviny, použití i koně při menších svazích a menších dimenzích dříví). Jinak klasické LKT (traktor s lesnickou nástavbou, přibližovací a vyvážecí technologií).

V době výskytu imág tesaříka alpského (cca od 20. 6. do 15. 8.) je nepřipustná přítomnost skládek listnatých dřevin a metrového listnatého dřeva (buku lesního, javoru klenu, javoru babyky) na celém území ochranného pásma. Důvodem je znemožnění vykladení samic tesaříka alpského do složeného dřeva a následné poškození jeho populace při odvozu a zpracování dřevní hmoty. V případě přítomnosti skládek i v tomto termínu je nutné jejich ponechání v ochranném pásmu až do fyzického rozpadu nebo je nutné dříví v tomto období skládkovat s použitím plachty, která tesaříku alpskému znemožní přístup ke kmenům.

Další možností je dohoda s OOP na přesném určení skládkovacích ploch, kde bude možné předmětné dříví skládkovat i v období od 20. 6. do 15.8. Povolení musí vycházet ze znalosti míst s vysokým potenciálem výskytu tesaříka alpského a okolí dvou kilometrů, jako doletové vzdálenosti.

Rámcová směrnice péče o lesní porosty na lesních pozemcích

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	Cílový předmět ochrany
2	32 a – kategorie lesů zvláštního určení, 32e, lesy půdoochranné	3B – bohatá dubová bučina 3C – vysychavá dubová bučina 3F – obohacená dubová bučina 3Y – skeletová dubová bučina 4B – bohatá bučina 4C – vysychavá bučina 4Y – skeletová bučina	Prioritním zájmem v tomto území je zachování a zlepšení stavu komplexu typických karpatských (západo-karpatských) dubohabřin a boreokontinentálních (reliktních) borů včetně biotopu šterbinové vegetace silikátových kal a drolin, květnatá bučina s přítomností mrtvého dříví a s možností přirozené obnovy vyvinutých v oblasti s roztroušeným výskytem pískovcových skalních útvarů. Podpora existence životaschopné a aktivní populace tesaříka alpského.

Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin	
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)
3B, 3C, 3F, 3Y, 4B, 4C, 4Y	buk lesní 60-70 %, dub zimní 10-20 (30) %, habr obecný 5-10 %, jedle bělokorá 1-5 %, lípa malolistá, javor babyka, javor mléč, javor klen, jasan ztepilý, jilm horský, jeřáb břek, třešeň ptačí, borovice lesní, keře (dřín jarní, líska obecná, bez černý, svída krvavá, hlohy)
Porostní typ A	
Bukový smíšený	

Základní rozhodnutí	
Hospodářský způsob (forma)	
podrostití	
Obmýti/ obnovní doba	
Fyziologický věk / nepřetržitá	

Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty	
Druhově, prostorově (zejména horizontálně) a věkově rozrůzněné porosty s výskytem celé škály dřevin přirozené druhové skladby, s dominancí buku lesního a dalších dřevin přirozené druhové skladby s výrazným podílem mrtvého (rozpadajícího se) dříví. Udržení porostů přírodě blízkých s přirozenou druhovou skladbou, diferencovanou strukturou a existencí a odrůstáním přirozeného zmlazení. Výrazné omezování škod zvěří, snižování stavu zvěře.	

Způsob obnovy a obnovní postup	
<u>Obnovní postup:</u> V těchto porostech je třeba zohlednit podíl zastoupení jednotlivých dřevin. Pro podporu přirozené obnovy a tesaříka alpského je vhodné ponechávat vzrostlé stromy dřevin přirozené druhové skladby až do jejich fyziologického rozpadu. V porostech je nutné ponechat dostatečné množství mrtvého dřeva (upřednostňovat mohutné stromy) a to jak ležících klád, tak stojících torz.	
<u>Způsob obnovy:</u> Přirozená obnova: Maximálně využívat přirozenou obnovu dřevin s ohledem na semenné roky. Umělá obnova: Porosty bez přirozeného zmlazení je třeba doplňovat uměle kvalitním, zdravým sadebním materiálem, přednostně dřevinami přirozené druhové skladby. Při neodrůstání přirozeného zmlazení tvorba oplocenek o velikosti 5*5 m jako ochrana náletu a nárostu. Do volných ploch dosadba dřevin přirozené druhové skladby poloodrostky, JD, DBZ, TR, JL (na stanoviště živná). Na stanoviště kyselá je možný výsev břízy bělokoré.	

Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu	
Dodržení vyhlášky č. 298/2018 Sb., jako MZD jsou chápány dřeviny přirozené druhové skladby uvedené v cílové druhové skladbě, dohromady v množství cca 40-50%. Jinak platí viz výše.	

Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)		
SLT	druh dřeviny (na 1 ha)	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově
3B, 3C, 3F, 3Y, 4B, 4C, 4Y	BK (9 tis. ks) DBZ (10 tis. ks) JD (5 tis. ks)	Stanoviště chápáno jako jeden celek, použití dřevin umělé obnovy do sušších míst, vhodné použít poloodrostky. Umělou obnovu pouze v případě nezdařilé přirozené obnovy, důraz klást na duby zimní, jedli bělokorou, třešni ptačí a lípu srdčitou. Vhodné je doplňovat umělou výsadbou přirozenou obnovu – velmi dbát na genetický původ. Dosadba dle vyhlášky a počtu kusů. Plochu dosadby označit alespoň v mapě či vylíšit jako zvláštní jednotku prostorového rozdělení lesa. Vhodné použít menších oplocenek. Individuální ochrana není vhodná. Oplocenky držet co nejdéle, kontrolovat jejich stav min. 2x ročně.
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů		
Nálety či kultury jsou ohroženy zvěří, buřením či houbovými chorobami. Jako ochranu proti zvěři lze aplikovat oplocenky, snížení stavů zvěře. Proti buření je možné chránit mladé porosty např. ožínáním. Mimo PP je doporučeno konzultovat použití biocidních přípravků s OOP. Při případné aplikaci nesmí dojít k poškození předmětu ochrany, a zvláště chráněných druhů. <u>Výchova porostů:</u> Pro kvalitní porosty BK je nutná dostatečná hustota mlazin před prvními výchovnými zásahy. V rámci výchovy je třeba eliminovat nekvalitní jedince či nevhodné dřeviny. V dospívajících porostech podporovat nadějně jedince. V porostech s již přirozenou druhovou skladbou minimalizovat výchovné zásahy. Případné možné uvolňování kvalitních jedinců kladným výběrem v úrovni, péče o tvorbu korun pro přirozenou obnovu, podpora cílové příměsi dřevin.		
Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb		
V území se nesmí používat chemické přípravky. V rámci maximální podpory přirozené obnovy se doporučuje mít vhodně umístěná pozorovací zařízení sloužící k redukci zvěře. Chránit přirozenou i umělou obnovu před škodlivými činiteli (zejména zvěří) např. oplocenkami. Aktivně redukovat vysoké stavy zvěře, zejména vysoké, ale i černé. Preventivně sledovat zdravotní stav lesa, zejména možný výskyt škodlivých činitelů. Opatření ochrany lesa realizovat s ohledem na ochranu přirozené druhové skladby. Technologie šetřící přirozené zmlazení, půdní kryt, provádění těžebních zásahů nejlépe v zimních měsících při zámruzu půdy pro eliminaci poškození půdního povrchu. Vyvarovat se mechanického poškození těžbou a přibližováním. Zpracování nahodilých těžeb spíše neprovádět, jinak s ohledem na bylinný podrost. Zlomy, vývraty a odumřelé stromy je vhodné po dohodě s vlastníkem ponechat na místě do fyzického rozpadu, vždy s ohledem na bezpečnost. V případě padání stromů v blízkosti naučné stezky (cca 15 až 20 m) a na stezku – by mělo být stav stromů monitorován z hlediska jejich bezpečnosti. Padlé stromy na stezku odtáhnout směrem do PP Barborka. Při havarijním stavu stromy pokácet a opět odtáhnout k zetlení do PP Barborka. Nahodilou těžbu konzultovat s Odborem životního prostředí a zemědělství (část ochrana přírody a krajiny) Krajský úřad Zlínského kraje.		
Poznámka		
V území ani v jeho ochranném pásmu nepoužívat biocidy. Zohlednit výskyt zvláště chráněných a jinak významných druhů. Eliminovat invazní druhy dřevin a jejich možnost potenciálního šíření (zvláště z okolních porostů v ochranném pásmu), nezvyšovat podíl geograficky nepůvodních a stanovištně nevhodných druhů dřevin v okolních porostech a ochranném pásmu ZCHÚ. V ochranném pásmu, lze v biologicky méně hodnotných částech je využívat pouze jemných lesnických zásahů pro podporu prostorové a věkové strukturovaných porostů s přirozenou skladbou dřevin a ponecháním všech forem mrtvého bukového dřeva (netýká se porostů geograficky nepůvodních: smrk ztepilý, modřín opadavý, třovívník akátu a borovice černé, příp. i jirovce maďalu atd.). V době výskytu imág tesaříka alpského (cca od 20. 6. do 15. 8.) je nepřipustná přítomnost skládek listnatých dřevin a metrového listnatého dřeva (buku lesního, javoru kleny, javoru babyky) na celém území PR Smutný žleb a v jeho ochranném pásmu. Důvodem je znemožnění vykladení samic tesaříka alpského do složeného dřeva a následné poškození jeho populace při odvozu a zpracování dřevní hmoty. V případě přítomnosti skládek i v tomto termínu je nutné jejich ponechání na území a ochranném pásmu až do fyzického rozpadu nebo je nutné dříví v tomto období skládkovat s použitím plachty, která tesaříku alpskému znemožní přístup ke kmenům. Další možností je dohoda s OOP na přesném určení skládkovacích ploch, kde bude možné předmětné dříví skládkovat i v období od 20. 6. do 15.8. Povolení musí vycházet ze znalosti míst s vysokým potenciálem výskytu tesaříka alpského a okolí dvou kilometrů, jako doletové vzdálenosti.		

Rámcová směrnice péče o lesní porosty na lesních pozemcích – ochranné pásmo

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	Cílový předmět ochrany
3	Kategorie lesů hospodářských	3B – bohatá dubová bučina 3C – vysychavá dubová bučina 3F – obohacená dubová bučina 3Y – skeletová dubová bučina 4B – bohatá bučina 4C – vysychavá bučina 4Y – skeletová bučina	Prioritním zájmem v tomto území je zachování a zlepšení stavu komplexu typických karpatských (západo-karpatských) dubohabřin a boreokontinentálních (reliktních) borů včetně biotopu šterbinové vegetace silikátových kal a drolin, květnatá bučina s přítomností mrtvého dříví a s možností přirozené obnovy vyvinutých v oblasti s roztroušeným výskytem pískovcových skalních útvarů. Podpora existence životaschopné a aktivní populace tesaříka alpského.

Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin	
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)
3B, 3C, 3F, 3Y, 4B, 4C, 4Y	buk lesní 60-70 %, dub zimní 10-20 (30) %, habr obecný 5-10 %, jedle bělokorá 1-5 %, lípa malolistá, javor babyka, javor mléč, javor klen, jasan ztepilý, jilm horský, jeřáb břek, třešeň ptačí, borovice lesní, keře (dřín jarní, líska obecná, bez černý, svída krvavá, hlohy)

Porostní typ A	
Bukové porosty s DB, JV, LP, ostatními listnáči, SM, MD	

Základní rozhodnutí	
Hospodářský způsob (forma)	
Podrostití, příp. násečný	
Obmýti	Obnovní doba
(90) 100 až 150	(20) 30 ž 50

Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty	
Druhově, prostorově (zejména horizontálně) a věkově rozrůzněné porosty s výskytem celé škály dřevin přirozené druhové skladby, s dominancí buku lesního. Udržení porostů přírodě blízkých s přirozenou druhovou skladbou, diferencovanou strukturou a existencí a odrůstáním přirozeného zmlazení. Výrazné omezování škod zvěří, snižování stavu zvěře.	

Způsob obnovy a obnovní postup	
Nutnost zohlednit podíl zastoupení jednotlivých dřevin a následně volit vhodný způsob obnovy. Pro podporu BK je vhodné využívat clonnou seč, popř. náseky s bočním odcloněním (zohledněny dřeviny s vyššími nároky na světlo). Při vyšším zastoupení SM lze využít i maloplošnou holou seč. Pro podporu přirozené obnovy a tesaříka alpského je vhodné ponechávat výstavky dřevin přirozené druhové skladby, nejlépe formou vhodně umístěných bioskupin. Při obnově zohlednit konfiguraci terénu, vítr a vláhové poměry. U porostů s vyšším zastoupením SM lze snížit obmýti. Postupně minimalizovat podíl SM na úroveň 0 % zastoupení. V těžených porostech ponechávat maximální množství výstavek dřevin přirozené druhové skladby (nejlépe 20 ks/ha). Způsob obnovy: Přirozená obnova: Maximálně využívat přirozenou obnovu dřevin PDS (u BK nadprůměrná, DB podprůměrná) s ohledem na semenné roky. Umělá obnova: Porosty bez přirozeného zmlazení je třeba obnovovat uměle kvalitním, zdravým sadebním materiálem, přednostně dřevinami přirozené druhové skladby. Nevytvářet monokultury.	

Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu	
Dodržení vyhlášky č. 298/2018 Sb., jako MZD jsou chápány dřeviny přirozené druhové skladby uvedené v cílové druhové skladbě, dohromady v množství cca 40-50%. Jinak platí viz výše.	

Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)		
SLT	druh dřeviny (na 1 ha)	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově
3B, 3C, 3F, 3Y, 4B, 4C, 4Y	BK (9 tis. ks) DBZ (10 tis. ks) JD (5 tis. ks)	Stanoviště chápáno jako jeden celek, použití dřevin umělé obnovy do sušších míst, vhodné použít poloodrostky. Umělou obnovu pouze v případě nezdařilé přirozené obnovy, důraz klást na duby zimní, jedli bělokorou, třešni ptačí a lípu srdčitou. Vhodné je doplňovat umělou výsadbou přirozenou obnovu – velmi dbát na genetický původ. Dosadba dle vyhlášky a počtu kusů. Plochu dosadby označit alespoň v mapě či vylíšit jako zvláštní jednotku prostorového rozdělení lesa. Vhodné použít menších oplocenek. Individuální ochrana není vhodná. Oplocenky držet co nejdéle, kontrolovat jejich stav min. 2x ročně.
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů		
Nálety či kultury jsou ohroženy zvěří, buřením či houbovými chorobami. Jako ochranu proti zvěři lze aplikovat oplocenky, snížení stavů zvěře. Proti buření je možné chránit mladé porosty např. ožínáním. Je doporučeno konzultovat použití biocidních přípravků s OOP. Při případné aplikaci nesmí dojít k poškození předmětu ochrany, a zvláště chráněných druhů. <u>Výchova porostů:</u> Pro kvalitní porosty BK je nutná dostatečná hustota mlazin před prvními výchovnými zásahy. V rámci výchovy je třeba eliminovat nekvalitní jedince či nevhodné dřeviny. V dospívajících porostech podporovat nadějně jedince. Případné možné uvolňování kvalitních jedinců kladným výběrem v úrovni, péče o tvorbu korun pro přirozenou obnovu, podpora cílové příměsi dřevin.		
Opatření ochrany lesa včetně provádění nahodilých těžeb		
V území se nesmí používat chemické přípravky. V rámci maximální podpory přirozené obnovy se doporučuje mít vhodně umístěná pozorovací zařízení sloužící k redukci zvěře. Chránit přirozenou i umělou obnovu před škodlivými činiteli (zejména zvěří) např. oplocenkami. Aktivně redukovat vysoké stavy zvěře, zejména vysoké, ale i černé. Preventivně sledovat zdravotní stav lesa, zejména možný výskyt škodlivých činitelů. Opatření ochrany lesa realizovat s ohledem na ochranu přirozené druhové skladby. Zpracování nahodilých těžeb provádět s ohledem na bylinný podrost. V případě padání stromů v blízkosti naučné stezky (cca 15 až 20 m) a na stezku – by mělo být stav stromů monitorován z hlediska jejich bezpečnosti. Padlé stromy na stezku odtáhnout směrem do porostů (mimo stezku). Při havarijním stavu stromy pokácet a opět odtáhnout k zetlení směrem od stezky. Nahodilou těžbu konzultovat s Odborem životního prostředí a zemědělství (část ochrana přírody a krajiny) Krajský úřad Zlínského kraje.		
Poznámka		
V ochranném pásmu nepoužívat biocidy. Zohlednit výskyt zvláště chráněných a jinak významných druhů. Eliminovat invazní druhy dřevin a jejich možnost potenciálního šíření (zvláště z okolních porostů), nezvyšovat podíl geograficky nepůvodních a stanoviště nevhodných druhů dřevin v okolních porostech a ochranném pásmu ZCHÚ. V ochranném pásmu, lze v biologicky méně hodnotných částech je využívat pouze jemných lesnických zásahů pro podporu prostorově a věkově strukturovaných porostů s přirozenou skladbou dřevin a ponecháním části forem mrtvého bukového dřeva (netýká se porostů geograficky nepůvodních: smrk ztepilý, borovice černá, modřín opadavý, trnovník akát, jírovec maďal, atd.). V době výskytu imág tesaříka alpského (cca od 20. 6. do 15. 8.) je nepřijatelná přítomnost skládek listnatých dřevin a metrového listnatého dřeva (buku lesního, javoru klenu, javoru babyky) na celém území ochranného pásma. Důvodem je znemožnění vykladení samic tesaříka alpského do složeného dřeva a následné poškození jeho populace při odvozu a zpracování dřevní hmoty. V případě přítomnosti skládek i v tomto termínu je nutné jejich ponechání v ochranném pásmu až do fyzického rozpadu nebo je nutné dříví v tomto období skládkovat s použitím plachty, která tesaříku alpskému znemožní přístup ke kmenům. Další možností je dohoda s OOP na přesném určení skládkovacích ploch, kde bude možné předmětné dříví skládkovat i v období od 20. 6. do 15.8. Povolení musí vycházet ze znalosti míst s vysokým potenciálem výskytu tesaříka alpského a okolí dvou kilometrů, jako doletové vzdálenosti.		

Přílohy:

- T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich (zvláště chráněné území a ochranné pásmo)
- M3: Mapa dílčích ploch a objektů a plánovaných zásahů v nich v měřítku 1: 10 000
- M4: Lesnicko-typologická mapa v měřítku 1:10 000
- M5: Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů (se zákresem porostů ponechaných samovolnému vývoji) v měřítku 1 : 10 000

b) péče o populace a biotopy rostlin a hub

Přístup k managementu péče o populace a biotopy lze zaměřit především na zachování a zlepšení podmínek pro populace druhů rostlin a živočichů uvedených v kapitole 2.1.2, které jsou součástí biotopů L3.3B a L8.1B.

Přístup k managementu péče o populace a biotopy lze zaměřit především na zachování a zlepšení podmínek pro populace tesaříka alpského jako cílový předmět ochrany (a dalších živočichů a rostlin uvedených v kapitole 2.1.2), který je součástí biotopů L5.1, L3.3B a L8.1B. a S1.2.

(i) Péče o ochrannářsky významné populace a biotopy rostlin v PP Barborka:

Přístup k managementu péče o populace a biotopy lze chápat jako celostní a znamená v současnosti neměnit způsob provádění doposud realizovaného managementu charakteristického pro chod celého území PP Barborka.

Obecným doporučením platným pro celé území PP Barborka a jeho ochranné pásmo je nevysazovat ani nepodporovat přirozenou obnovu geograficky nepůvodních druhů dřevin a kontinuálně pracovat na jejich redukci v území i v ochranném pásmu.

Zamezit šíření druhů invazních (a to jak dřevin, tak i bylin).

Opatření pro populace vyskytujících se významných cévnatých rostlin není nutno nijak specifikovat.

c) péče o populace a biotopy živočichů

Za účelem ochrany živočichů je nutné v případě realizace managementových opatření v ZCHÚ, zejména pro podporu biodiverzity a zlepšení věkové struktury porostů zaměřit se na podporu ponechávání doupných stromů a stromů ponechaných k přirozenému rozpadu. Což v rámcových směrnících navrženo. Postačí zajištění v řádech jednotek m³ dříví na 1 ha výměry území. Nutno zohlednit bezpečnost návštěvníků v území a v okolí v rámci naučné stezky.

Péči o zvěř ve smyslu mysliveckého hospodaření je nutno nastavit tak, aby již nadále nedocházelo ke škodám na odrůstání přirozeného zmlazení.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy na lesních pozemcích

Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností je uveden v příloze v tabulce T1.

Příloha:

T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

- M3: Mapa dílčích ploch a objektů a plánovaných zásahů v nich v měřítku 1 : 10 000.
- M6: Mapa navržených zásahů a opatření v lesních porostech v měřítku 1 : 10 000.

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Ochranné pásmo je vyhlášeno. Dle § 37 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, je jím území do vzdálenosti 50 m od hranic. V § 37 odst. 2 jsou vymezeny činnosti, ke kterým je nezbytný souhlas orgánů ochrany přírody.

Pro celou plochu ochranného pásma jsou doporučeny následující zásady:

- Neměnit způsob využití pozemku;
- nepodporovat rekreační aktivity hromadného charakteru z důvodu možného narušení území (např. motokros, běžecký maraton, cyklistický závod apod.);
- omezovat výsadbu geograficky nepůvodních druhů dřevin nebo rostlin (to by mělo platit obdobně i na živočichy);
- tyto zásady vhodně zohlednit v novém lesním hospodářském plánu nebo osnově na následující období.

Pro celou plochu ochranného pásma jsou doporučeny následující zásady:

- postupně převádět lesní porosty na porosty přírodě blízké podle doporučené přirozené druhové sklady na základě zpracovaných Oblastních lesnicko-typologických elaborátů (Sekanina a kol., 2001; Hruban a kol., 2023) dostupných a uložených na příslušných pobočkách ÚHÚL (a dále dle Plívy 1991);
- používat sadební materiál podle zákona a zásad státní lesnické politiky v oblasti s nakládáním reprodukčního materiálu dřevin. Sadební materiál místní provenience;
- nepoužívat myslivecká příkrmovací zařízení, výrazně tlumit stavy zvěře;
- nepodporovat rekreační aktivity hromadného charakteru z důvodu rušení ptactva a jiných živočichů;
- těžební a pěstební činnosti je vhodné realizovat mimo hnízdní období ptactva, tedy nejlépe na podzim a v zimě;
- důsledně monitorovat stav lesních porostů v okolí naučné stezky a předcházet pádu stromů na stezku, případně padlé stromy odklízet způsobem uvedeným v rámcové směrnici č. 3;
- tyto zásady vhodně zohlednit v novém lesním hospodářském plánu nebo osnově na následující období.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Provést obnovu a údržbu značení hranic. V rámci území je potřeba obnovovat barevné pruhy vyznačujících hranice ZCHÚ. Zkontrolovat cedule se státními znaky podle vyhlášky č. 45/2018 Sb. Umístění informačních tabulí je nutné předem projednat s vlastníkem pozemku. Aktivně spolupracovat s Klubem českých turistů na údržbě a značení turistické stezky a naučné stezky.

Vhodně umístit i informativní cedule s označením vstupu na vlastní nebezpečí a informaci o hrozícím riziku pádu stromů na stezku.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

a) vyhlášovací dokumentace

Nerelevantní.

b) návrhy potřebných správních rozhodnutí o výjimkách, povoleních nebo souhlasech

Rozhodnutí nezbytná k realizaci opatření navržených plánem péče, která by měla vycházet z posouzení dané situace a konzultace s odborníky. Rovněž platí bližší ochranné podmínky uvedená Nařízením Okresního

úřadu Uherské Hradiště č. 4/2001, zejména při aplikaci chemických prostředků (týká se zvláště redukce trnovníku akátu).

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Je vhodné aktivně udržovat značení turistických stezek, upozorňovat pomocí informativních a zákazových cedulí na vhodnost pohybu pouze po značené stezce. Vhodně umístit i informativní cedule s označením vstupu na vlastní nebezpečí a informaci o hrozícím riziku pádu stromů na stezku.

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

Vzhledem k unikátnosti území a existenci předmětu ochrany, včetně návaznosti na další ZCHÚ, je vhodné toto území společně prezentovat veřejnosti například na:

- odborně zaměřených exkurzí pořádaných orgány ochrany přírody nejlépe ve spolupráci s vlastníkem lesů. Tyto exkurze lze nabídnout dalším pracovníkům ochrany přírody z celé České republiky, neboť se jedná o regionálně velmi zajímavé území;
- odbornou exkurzi s pracovníky ochrany přírody by jistě uvítali i studenti přírodovědných oborů nebo studenti lesnictví a krajinářství;
- aplikace informativních a zákazových cedulí v rámci redukce (usměrnění) návštěvníků.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Pro zajištění budoucí péče o předmět a cíl ochrany je vhodné min. 1 až 2 roky před skončením platnosti plánu péče anebo lesnických plánovacích dokumentů (LHP / LHO) provést tyto průzkumy:

- speciální entomologické inventarizační průzkumy zaměřené na řády:
 - o brouci (*Coleoptera*) (suchozemští, saprofytičtí);
 - o inventarizační průzkum zaměřený na ptáky (*Aves*);
 - o inventarizační průzkum botanický, který byl naposledy realizován v roce 2013.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Obnovu a údržbu pruhového značení (na strom) - zaokrouhleno	Cca 1,3 km	1x	3.500,- Kč
Úprava tabulového značení ZCHÚ (zaokrouhleno)	6 ks	1x	31.000,- Kč
Instalace smaltovaných piktogramů (informativní a zákazové cedule)	6 ks	1x	3.000,- Kč
Inventarizační průzkum entomologický (brouci)	1 ks	1x	17.000,- Kč
Inventarizační průzkum botanický (cévnaté rostliny)	1 ks	1x	20.000,- Kč
Inventarizační průzkum ornitologický	1 ks	1x	12.500,- Kč
N á k l a d y c e l k e m (Kč) *			87.000,- Kč

*Náklady vycházejí z rozlohy území a ceníku Náklady obvyklých opatření MŽP pro rok 2024, dostupné: [Náklady obvyklých opatření MŽP 2024 - Ministerstvo životního prostředí \(mzp.cz\)](#)

4.2 Použité podklady a zdroje informací

- AOPK ČR (2013) Zásady pro používání kategorií chráněných území (překlad), Praha 2013, ISBN: 978-80-87457-72-6
- AOPK ČR (2021) Nálezová databáze ochrany přírody. [on-line databáze; portal.nature.cz]. 2023-11-03; [cit. 2023-11-03].
- AOPK ČR, RP SPRÁVA CHKO BÍLÉ KARPATY (2023) Souhrn doporučených opatření pro evropsky významnou lokalitu Chřiby (CZ 0724091). Ms., Depon. in: Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 32 str. + přílohy. Dostupné na <https://drusop.nature.cz>. Citováno dne: 2023-10-31
- BATOUŠEK, P. (2013) Inventarizační průzkum rostlin PP Barborka. Ms., Depon. in: Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 15 str. + přílohy
- CULEK M. (1996) Biogeografické členění České republiky. Enigma, Praha, 347 pp.
- CULEK M. [ED.] (2005) Biogeografické členění České republiky, II. díl, AOPK ČR, Praha, 590 pp.
- CULEK, M. ET AL. (2013) Biogeografické regiony České republiky. Masarykova univerzita. Geoinovace. MuniPress. Brno, ISBN 978-80-210-6693-9
- DEMEK, J. ET AL. (1987) Hory a nížiny, zeměpisný lexikon. Academia, Praha, 584 s.
- DEMEK, J., MACKOVIČIN, P. (EDS) A KOL. (2006) Zeměpisný lexikon. Hory a nížiny. AOPKČR, Brno. 2. vydání, 582 ss.
- DOSTÁL J. (1989) Nová květena ČSSR, 1. Academia, Praha.
- GRULICH V. & CHOBOT K. [EDS] (2017) Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Cévnaté rostliny. – Příroda, 35: 1–78.
- HEJDA R., FARKAČ J., CHOBOT K. EDS. (2017) Červený seznam ohrožených druhů České republiky, Bezobratlí. Příroda, Praha, 36: 1-612.
- HRABICA, A. (1997) Biogeografické hodnocení rezervace Holý kopec ve Chřibech (se zaměřením na vegetační složku). Ms. Masarykova universita, Přírodovědecká fakulta, Katedra geografie, Brno, 46 str. + přílohy.
- HRABEC, J. (2008) NATURA 2000 – evropsky významná lokalita Chřiby. In Schneider, J., Kupec P. & Rebrošová, K. (2008) Chřiby, lesní hospodářství a ochrana přírody a krajiny. Výzkum a praxe: Sborník z kolokvia - 29. - 30. 4. 2008. Modrá. 2008, s. 197-202.
- HRUBAN, R. A KOLEKTIV (2023) Oblastní plán rozvoje lesů. Přírodní lesní oblast 36 – Středomoravské Karpaty (platnost 2024-2043). Brandýs nad Labem. [Depon in: Ústav pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem, pobočka Kroměříž]. Dostupné na: Přírodní lesní oblast č. 36 – Středomoravské Karpaty – www.uhul.cz. Citováno dne: 2023-10-31.
- CHOBOT K. ET NĚMEC M. [EDS] (2017) Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. – Příroda, 34: 1–182.
- CHYTRÝ M. ET AL. (eds.) (2010) Katalog biotopů České republiky. Habitat catalogue of the Czech Republic. Praha, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR: 445 s.
- KANDRNÁLOVÁ, D. (2007) Závěrečná zpráva z inventarizace COLEOPTER (*Cerambycidae*, *Carabidae*, *Buprestidae*, *Scarabaeoidea*) za rok 2007 v PP Barborka. Depon. in Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 4 str.
- MŽP (2018) Metodický pokyn k přípravě a zpracování plánů péče o národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní památky a jejich ochranná pásma. Věstník Ministerstva životního prostředí ČR. Praha. Dostupné na: Ministerstvo životního prostředí (mzp.cz). Citováno dne: 2023-10-31
- NEUHÄUSLOVÁ, Z. (ed.) (2001) Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. Praha: Academia, 341 s. ISBN 80-200-0687-7.

- PLIVA, K. (1991) Přírodní podmínky v lesním plánování. Díl 1. In: Funkčně integrované lesní hospodářství. ÚHÚL Brandýs nad Labem. 263 p.
- QUITT, E. (1971) Klimatické oblasti Československa, Geografický ústav ČSVA, Brno.
- REBROŠOVÁ, K. (2007) Zhodnocení současného stavu a péče o lesní rezervace Uherskohradištska. - Diplomová práce, Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně, Ústav lesnické botaniky, dendrologie a geobiocenologie, Lesnická a dřevařská fakulta. Brno. Depon. In.: Mendelova univerzita v Brně.
- SEKANINA, E. A KOLEKTIV (2001) Oblastní plán rozvoje lesů. Přírodní lesní oblast 36 – Středomoravské Karpaty (platnost 2001-2020). Brandýs nad Labem. [Depon in: Ústav pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem, pobočka Kroměříž]. 353 str. Dostupné na: Přírodní lesní oblast č. 36 – Středomoravské Karpaty – www.uhul.cz. Citováno dne: 2023-10-31.
- SCHNEIDER, J. & LAMPARTOVÁ, I. (2013) Plán péče o Přírodní památku Barborka na období 2014-2023. Depon. in Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 25 str.
- SCHNEIDER, J. (2003) Plán péče o Přírodní památku Barborka na období 2004-2013. Depon. in Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 15 str. + přílohy.
- SKALICKÝ V. (1988): Regionálně fyto geografické členění. – In: Hejný S. & Slavík B. [eds], Květena České socialistické republiky 1: 103–121, Academia, Praha.
- SVIEČKA, J. (2007) Inventarizační průzkum ornitologický – Ptáci v PP Barborka. Ms., Depon. in: Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 7 str.
- UNAR, P. (1994) Plán péče o Přírodní památku Barborka na období 1995-2004. Depon. in Krajský úřad Zlínského kraje. Zlín. 20 str.
- VYHLÁŠKA MŽP ČR č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.
- VYHLÁŠKA MZE ČR č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování.
- VYHLÁŠKA č. 45/2018 Sb., O PLÁNECH PÉČE.
- VYHLÁŠKA č. 298/2018 Sb., O ZPRACOVÁNÍ OBLASTNÍCH PLÁNŮ ROZVOJE LESŮ A VYMEZENÍ HOSPODÁŘSKÝCH SOUBORŮ
- ZÁKON České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
- ZÁKON č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Webové stránky

<https://drusop.nature.cz> (10/2023)
<https://www.nahlizenidokn.cuzk.cz> (10/2023)
<https://data.nature.cz> (10/2023)

4.3 Seznam používaných zkratk

AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky
 LHC – Lesní hospodářský celek
 LHP – Lesní hospodářská plán
 OP – Ochranné pásmo
 PLO – Přírodní lesní oblast
 PP – Přírodní památka
 PR – přírodní rezervace
 SoLT – Soubor lesních typů
 ÚHÚL – Ústav pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem
 ZCHÚ – Zvláště chráněné území

4.4. Podklady pro plán péče zpracoval

Oddělení právní a ochrany přírody
Odbor životního prostředí a zemědělství
Krajský úřad Zlínského kraje
Tř. Tomáše Bati 21
761 90 Zlín

Na zpracování se podíleli:

Ing. Kateřina Holušová, Ph.D. et Ph.D.
Prof. Ing. Bc. Otakar Holuša, Ph.D. et PhD.
Uhřetice č. p. 295, Uhřetice, 696 34; e-mail: holusova.katerina@seznam.cz, holusao@email.cz

Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon).

5. Přílohy

Tabulky: Příloha T1 – Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich (k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2)

Mapy: Příloha M0: Základní mapa s polohou území

Příloha M1: Orientační mapa s vyznačením území

Příloha M2: Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

Příloha M3: Mapa dílčích ploch a objektů a plánovaných zásahů v nich v měřítku 1: 10 000

Příloha M4: Lesnicko-typologická mapa v měřítku 1:10 000

Příloha M5: Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů v měřítku 1 : 10 000

Příloha M6: Mapa navržených zásahů a opatření v lesních porostech v měřítku 1 : 10 000

Vrstvy: Příloha V1 – Digitální grafické znázornění průběhu hranic dílčích ploch a stupňů přirozenosti

Fotografie: Příloha F1 – Vybraná fotodokumentace

Protokol o způsobu vypořádání připomínek, kterým se zároveň plán péče schvaluje.

Tabulky – Příloha T1 k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2

Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich – zvláště chráněné území

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
314C13	314C13	6,9	1,2	BK BO DBZ HB MD SM BOC JV BB KL JLH LP BR KS	50 30 15 4 1 + + + + + + + + +	Les významný pro biodiverzitu	Věkově, výškově a tloušťkově rozrůzněná skupina. Přirozené zmlazení pouze ojediněle. Ve vrcholové části prosychání jehličnanů a dalších dřevin – ponechání z důvodu zvýšení přítomnosti mrtvého dříví. V blízkosti stezek jejich aktivní odstranění a vyklizení (platí pouze pro nepůvodní jehličnaté dřeviny). Skalní výchozy. Nutnost aktivní redukce invazního trnovníku akátu – vytěžením, vhodným nátěrem pařezů a následným vytrháváním (cca 3x ročně) zmlazených kořenových výstřelků. Vhodné před nástupem kvetení. Nemělo by docházet nikdy k odkvětu a tvorbě semen. U větších jedinců lze použít i metody kroužkování s kombinací vhodným nátěrem. Pro odstranění likvidace akátového dříví mimo ZCHÚ. Pro ochranu přirozeného zmlazení použít oplocenky – nejlépe velikosti 5x5 m. V případě výskytu buňeně aktivní mechanická ochrana vyžínáním v intervalu 2 ročně nebo dle potřeby. Aktivní odstranění suchých a zavěšených jedinců MD a BO (BOC), příp. SM. Zvláště v okolí naučných stezek a turistických stezek, které jsou aktivně využívány (zde monitorovat i bezpečnost – po proběhlé nepřízní počasí a v pravidelných intervalech). Kontrola a kácení méně vitálních jedinců z důvodu bezpečnosti v pásmu kolem 15 až 20 m kolem stezek (vhodné i v šířce rovné výšce okolních porostů). V případě nebezpečí pokácení jedince a odtahování k zetlení do porostu (směrem do PP Barborka). Ostatní viz rámcová směrnice č. 1 a 2.	1 – zásah nutný	V době výskytu imág tesaříka alpského (cca od 20. 6. do 15. 8.) je nepřipustná přítomnost skládek listnatých dřevin a metrového listnatého dřeva (buku lesního, javoru klene, javoru babyky) v okolí území a jeho ochranném pásmu. Těžební zásahy mimo rozmnožovací období ptactva. Udržovat bezpečnost kolem turistické stezky. Aktivní údržba značení. Vhodně doplnit informativní a zákazové cedule (zákaz rozdělování ohně v lese).

314C15	314C15	0,5	1,2	BK DBZ HB MD	98 1 1 +	Les významný pro biodiverzitu	Stará kmenovina, místy velmi prořídla s věkovou, výškovou a tloušťkovou rozrůzněností. Ve skupinkách se objevuje zmlazení. Díky živnosti stanoviště (buřeň) a tlaku zvěře je zmlazení výrazně redukováno a neodrůstá. Ojedíněle zmlazení BK, HB. Podpora přirozené obnovy – vhodné oplocenky – možnost i sítě žaludů do oplocenek. Pro ochranu přirozeného zmlazení použít oplocenky – nejlépe velikosti 5x5 m. V případě výskytu buřeně aktivní mechanická ochrana vyžínáním v intervalu 2 ročně nebo dle potřeby. Aktivní kácení suchých stojících nebezpečných jedinců. Zvláště v okolí naučných stezek a turistických stezek, které jsou aktivně využívány (zde monitorovat i bezpečnost – po proběhlé nepřízní počasí a v pravidelných intervalech). Kontrola a kácení méně vitálních jedinců z důvodu bezpečnosti v pásmu kolem 15 až 20 m kolem stezek (vhodné i v šířce rovné výšce okolních porostů). V případě nebezpečí pokácení jedince a odtažení k zetlení do porostu (směrem do PP Barborka). Ostatní viz rámcová směrnice č. 1 a 2.		
--------	--------	-----	-----	-----------------------	-------------------	----------------------------------	---	--	--

Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich – ochranné pásmo

označení JPRL/dílčí plochy	část JPRL/dílčí plochy	výměra (ha)	číslo rámcové směrnice/ porostní typ	dřeviny	zastoupení dřevin (%)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	Poznámka (další charakteristika, významné druhy atd.)
Části porostních skupin nacházející se v zóně 50 m od ZCHÚ:	119B 314D15 314C15	7,2274	3	BK DBZ HB SM KL LP BŘ MD BB	40 40 10 5 3 2 + + +	-	Postupná eliminace smrkových porostů a dalších nepůvodních druhů dřevin (MD). Neuplatňovat holosečné způsoby hospodaření. Neobnažovat porostní stěny. Podpora přirozené obnovy. Aktivní kácení suchých stojících nebezpečných jedinců. Zvláště v okolí naučných stezek a turistických stezek, které jsou aktivně využívány (zde monitorovat i bezpečnost – po proběhlé nepřízní počasí a v pravidelných intervalech). Kontrola a kácení méně vitálních jedinců z důvodu bezpečnosti v pásmu kolem 15 až 20 m kolem stezek (vhodné i v šířce rovné výšce okolních porostů). V případě nebezpečí pokácení jedince a odtažení k zetlení do nitra porostu. Ostatní viz rámcová směrnice č. 3. Tlumení vysokých stavů zvěře. Neumísťovat myslivecké příkrmovací zařízení.	3 – zásah doporučený	V době výskytu imág tesaříka alpského (cca od 20. 6. do 15. 8.) je nepřipustná přítomnost skládek listnatých dřevin a metrového listnatého dřeva (buku lesního, javoru klene, javoru babyky) v okolí území a jeho ochranném pásmu. Těžební zásahy mimo rozmnožovací období ptactva. Udržovat bezpečnost kolem turistické stezky. Aktivní údržba značení. Vhodné doplnit informativní a zákazové cedule (zákaz roždělávání ohně v lese).

Pozn.: Naléhavost – stupně naléhavosti jednotlivých zásahů pro období platnosti plánu péče se uvádí podle následujícího členění:

1. stupeň – zásah nutný (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany); 2. stupeň – zásah potřebný (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu); 3. stupeň – zásah doporučený (odložitelný, jeho neprovedení neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany v období platnosti plánu péče, jeho provedení však povede k jeho zlepšení).

Fotografie: Příloha F1 – Vybraná fotodokumentace

Obr. 1 Stav chodníků v ochranném pásmu kolem PP Barborka, foto O. Holuša

Obr. 2 Stav porostů pod kaplí Sv. Barbory v PP Barborka, výrazně zabařenělá část, foto O. Holuša

Obr. 3 Mohutné porosty buku lesního v PP Barborka, foto O. Holuša

Obr. 4 Stav porostů ve spodní části PP Barborka s přítomností borovice lesní (*Pinus sylvestris*) a modřínu opadavého (*Larix decidua*), foto O. Holuša

Obr. 5 Stav lesních porostů v PP Barborka při spodní hranici, foto O. Holuša

Obr. 6 Stav lesních porostů v PP Barborka, v pozadí zavěšené stromy borovic, foto O. Holuša

Obr. 7 Větvě i celé stromy padají na naučnou a turistickou stezku z PP Barborka, foto O. Holuša

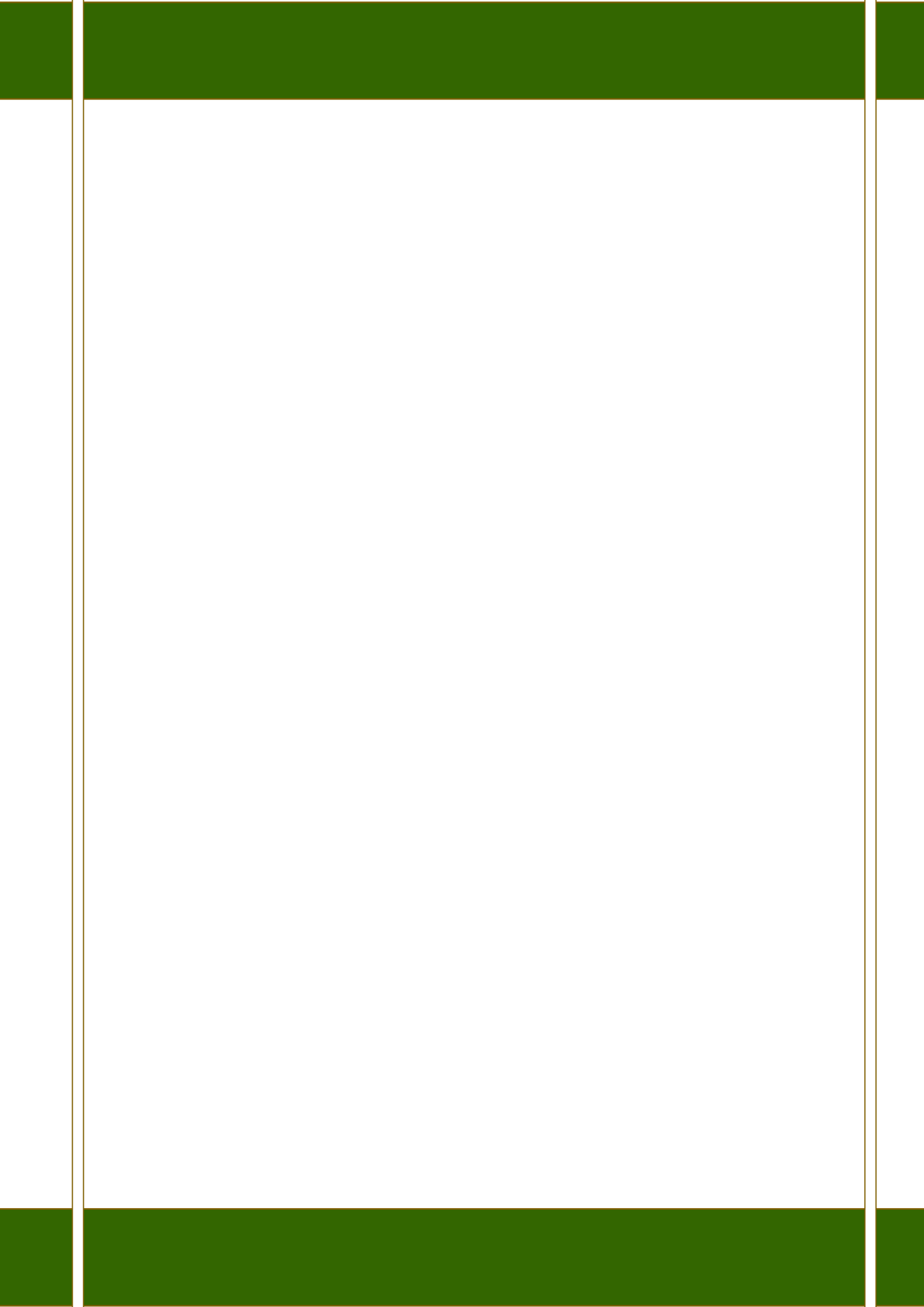
Obr. 8 Pohled do nitra porostu v horní části PP Barborka, porost 314C13, foto O. Holuša

Obr. 9 Mladé nárosty buku lesního značně zabuřeňují ostružiníkem maliníkem v PP Barborka, foto O. Holuša

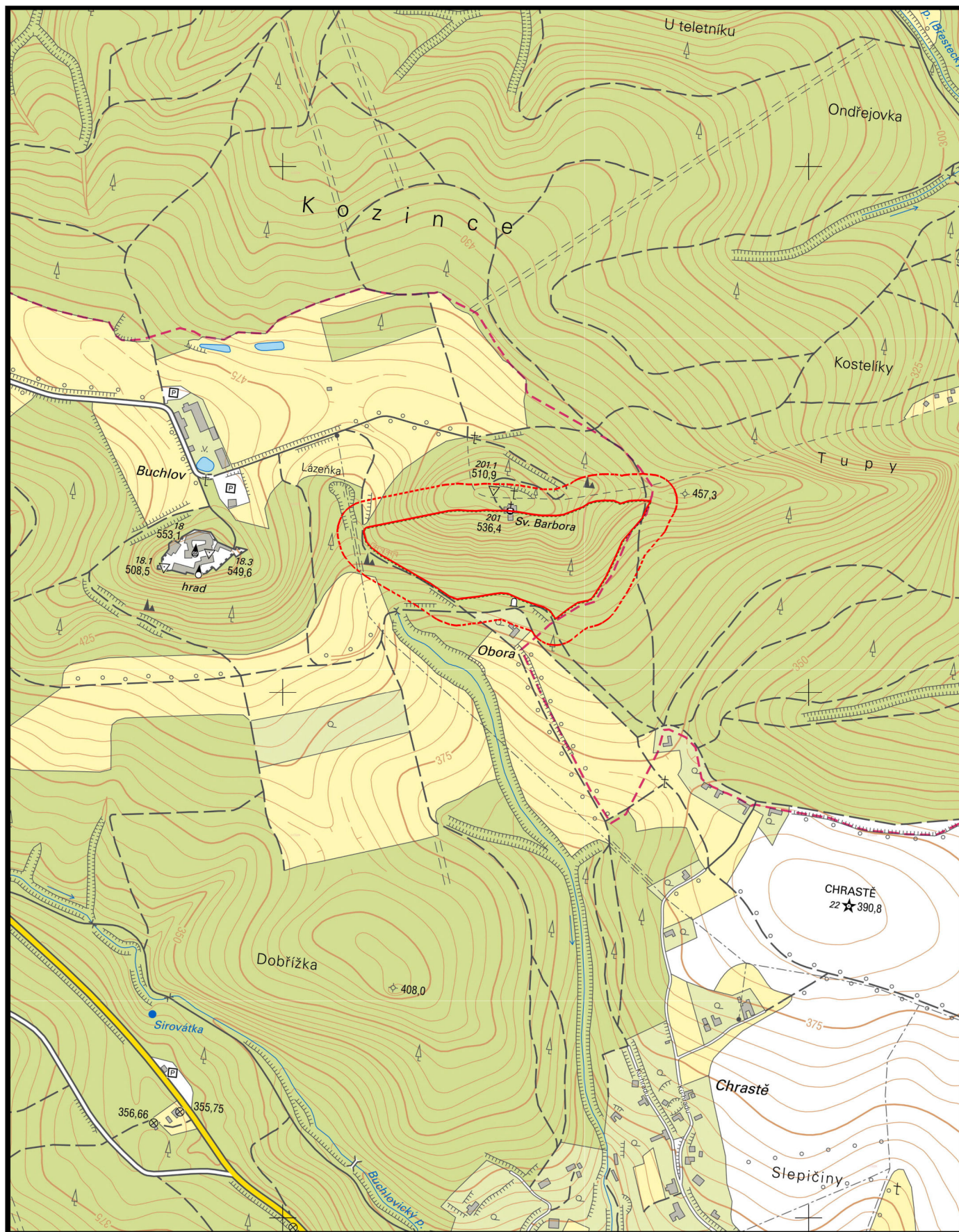

Obr. 10 V PP Barborka zaznamenáno i zmlazení jedle bělokoré, foto O. Holuša

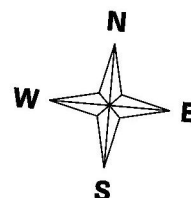
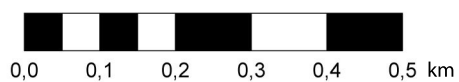
Přírodní památka Barborka

Základní mapa

- Hranice zvláště chráněného území
- - - - - Ochranné pásmo

1 : 10 000

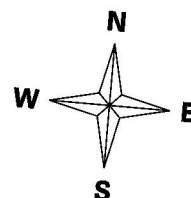
Přírodní památka Barborka

Orientační mapa

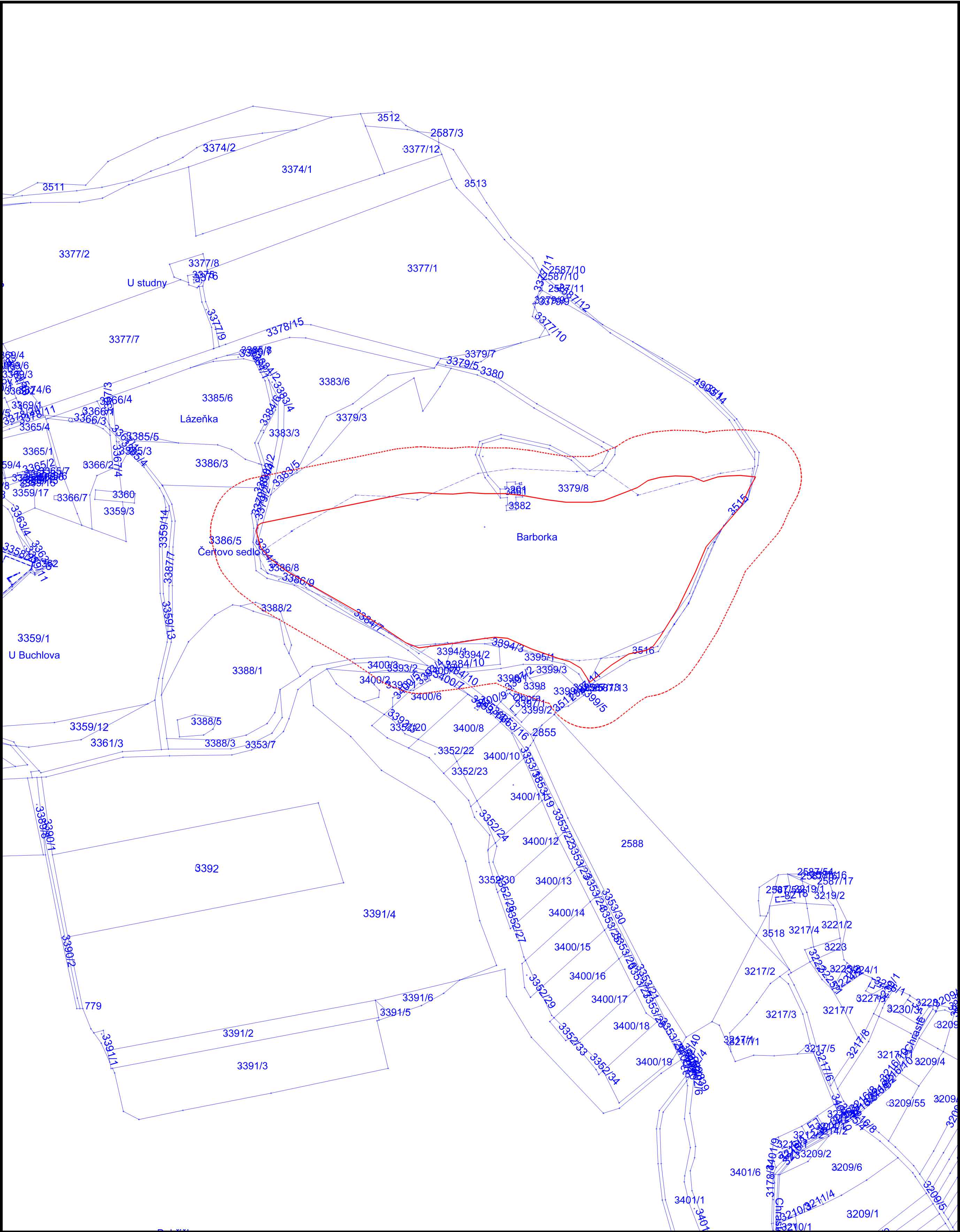

- Hranice zvláště chráněného území
- Ochranné pásmo

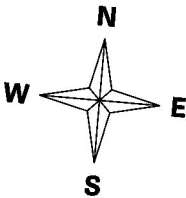
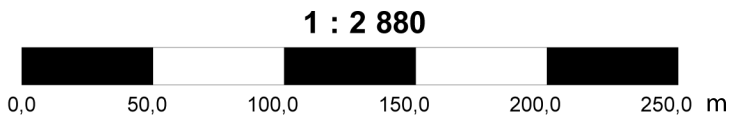
1 : 25 000

Přírodní památka Barborka
Katastrální mapa

— Hranice zvláště chráněného území
- - - Ochranné pásmo

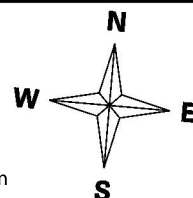
Přírodní památka Barborka

Mapa dílčích ploch a objektů s odlišným managementem

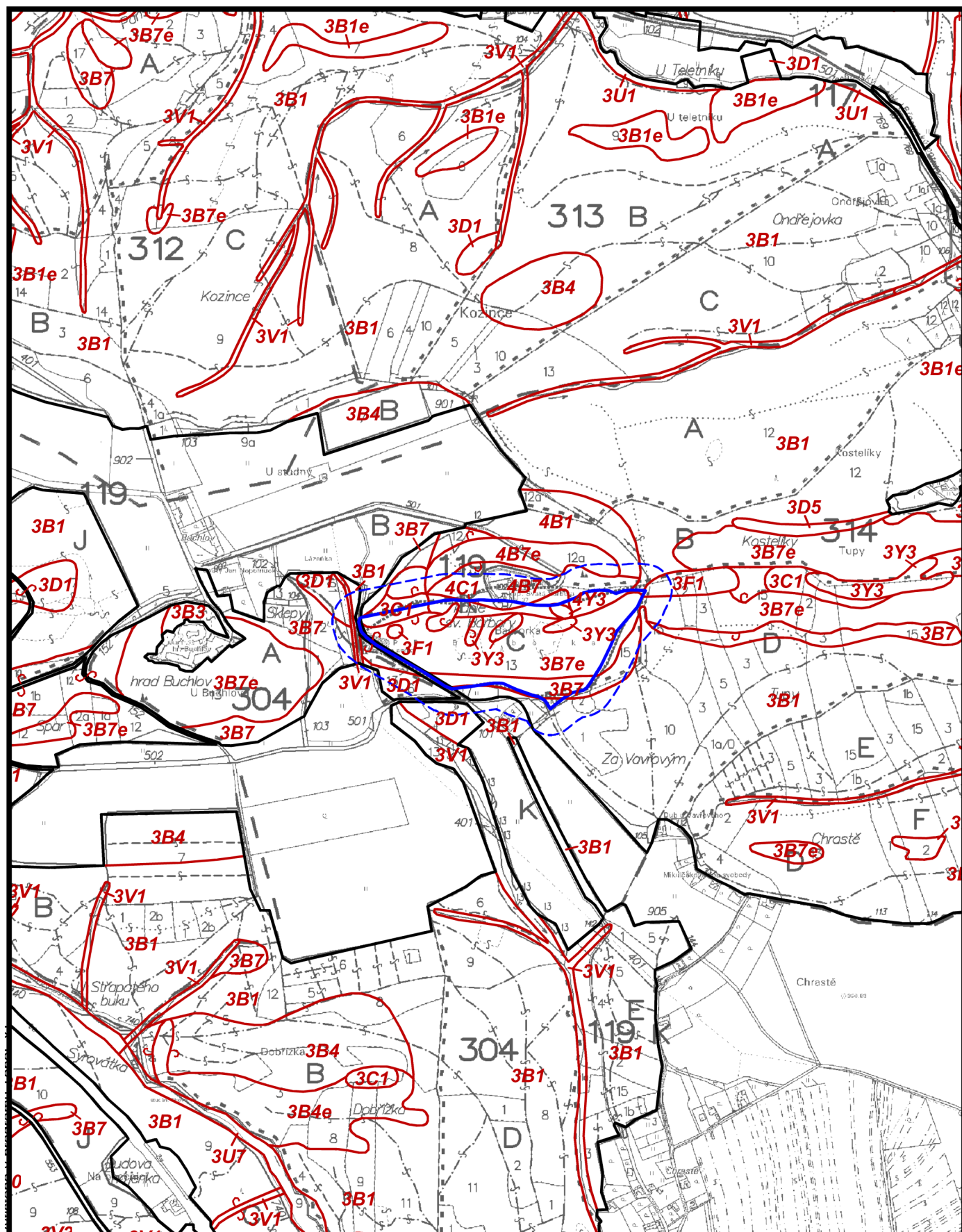

- Hranice zvláště chráněného území
- ... Ochranné pásmo zvláště chráněného území
- Hranice dílčích ploch

1 : 10 000

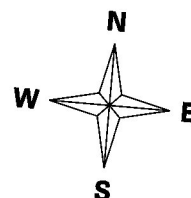

Mapa lesnicko-typologická

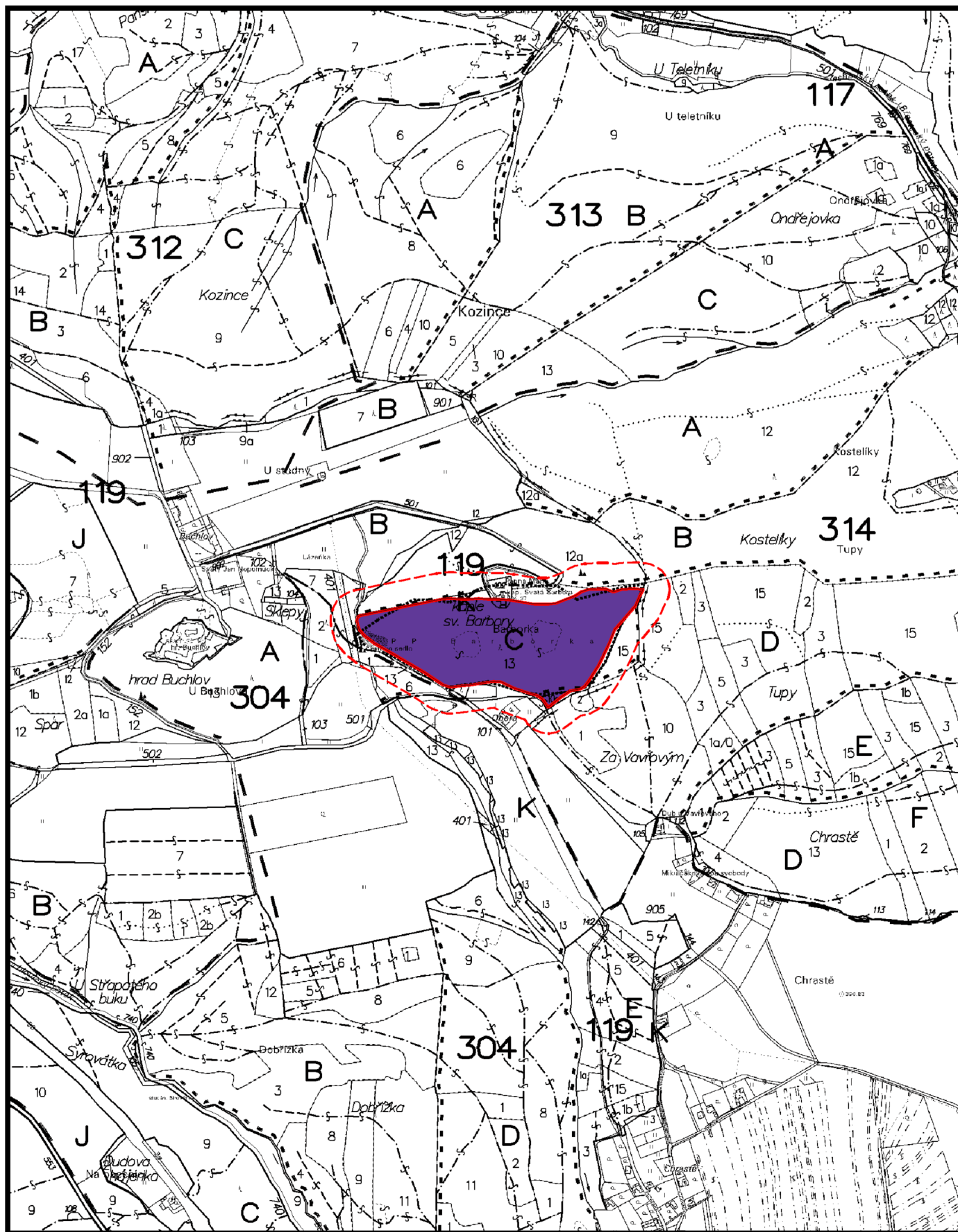
- Hranice zvláště chráněného území
- - - Ochranné pásmo
- Hranice lesního typu
- 4S1 Lesní typ

1 : 10 000

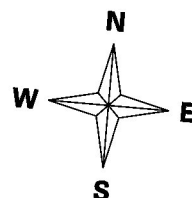
Přírodní památka Barborka

Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

Stupně přirozenosti lesů	Barva v mapě
Les původní (prales)	zelená
Les přírodní	hnědá
Les přírodě blízký	žlutá
Les nově ponechaný samovolnému vývoji	oranžová
Les významný pro biodiverzitu	fialová
Les produkční – stanoviště původní	modrá
Les nepůvodní	červená
Lesní porosty nacházející se ve stavu samovolného vývoje	tmavě zelená

1 : 10 000

Přírodní památka Barborka

Mapa navržených zásahů a opatření v lesních porostech

- Hranice zvláště chráněného území
- Ochranné pásmo zvláště chráněného území

1 : 10 000

